

124

C
V
18

جلد اول

کتابنا

رهبر

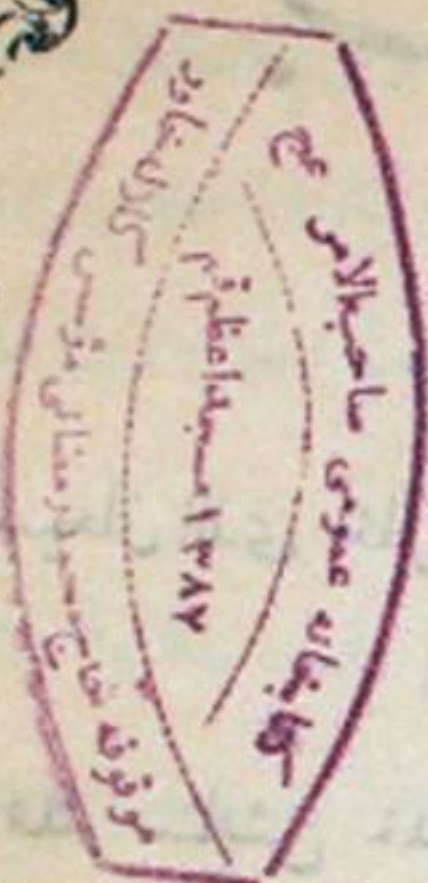
شماره قفسه: ۳۴

شماره کتاب: ۱۰۰

تاریخ ثبت: ۷۷/۱۲/۱۲

شماره مسلسل: ۱۰۰

کتابخانه مسجد اعظم قم

در خواص زواج

اثر خامه جتّاب فخامت نصاب میرزا یوسف خان
مستوفی باشی کرویسی دام اقباله العالی

نام کتاب: در خواص زواج
تاریخ ثبت دفتر: ۱۳۴۹/۱/۲۴
شماره عمومی: ۲۸۵۱۹
شماره خصوصی: ۱۰۰

غره شهر رجب المرجب سنه ۱۳۱۷ هجری
مطابق ۲ نوامبر سنه ۱۸۹۹ میلادی

بسم الله الرحمن الرحيم

سبحان الذي خلق الأزواج كلها مما ثبت الأرض ومن
انفسهم ومما لا يعلمون

حمد و ستایش خدائی را سزا است که ارتباط عالم امکان بحکم
و مشیت او منوط و امتزاج عناصر مختلفه المزاج بامر و قدرت او
مربوط است مشاطه صنعتش عرصان مختلفه الأجاس را برینت
ایتلاف و زیور استیناس آراسته است و مزینان دایره قدرتش کیفیات
متضاده را باین محبت و مودت پیراسته چون ازدواج ترکیب عالم
امکان و ترتیب نظام اکوان در امر خلقت ناچار و کزیر است
و فردیت و مجرد مخصوص ذات واحد بی نظیر.

حضرت باری بتوسط ختم رسل و هادی سبل و جوهن عقل
کل صلی الله علیه و علی آله و اصحابه در آیات مبارکه ما بندکان را
مخاطب فرموده میفرمایند: «ومن کل شیء خلقنا زوجین
لعلکم تفلحون» در آیه مبارکه دیگر: «وانکحوا الایامی منکم

والصالحین من عبادکم و ایمائکم ان یکونوا فقراء ینفیهم الله من فضله
والله واسع علیم» و قوه روحانیه حدیث شریف نبوی: «تاکحوا
تتأسلوا تکثروا فانی اباهی بکم الامم یوم القیمه ولو بالانقسط»
در عالم و عالمیان تأثیری منیع بخشیده و مشام کرو بیان را معطر فرموده
چه که تولید نسل و تجدید نوع و حفظ صورت و ضرورت مدنیت
در این عالم پاک است نه در سمو افلاک.

در این عصر تمدن و در این قرن تمسکن که انوار سلطه اش هر
ظلمتی را زاهر و معمار جامعه اش هر ویرانه را عامر است بدیجته
زاده کان ملک کیان و ساکنین مملکت ایران با قلبی افسرده و حالتی
پشمرده در کنج ویران نشسته و بارنج فراوان هم آغوش گشته اند نه صحبتی
از کیفیت امتزاج رانندونه بذری در لرض ارتباط و زواج فشانند
نه برهان قاطعه جنسیت خوانند و نه هیئت جامعه بشریت دانند
کبیر و صغیر اصل معنی صم بکم عمی فهم لا یبصرون را دریافته اند
این بنده یوسف مستوفی باشی کرویسی در مدت اقامت بیروت
با وجود کثرت مشغله تحصیل محض ادای ذمه خدمت وطنیه
کتاب «فلسفه الزواج» عربی را بفرانسوی ترجمه نموده و به طبع
رسانیده امید در محضر دانایان ملت مقبول آید چه کند بینوا همین
دارد از خداوند توفیق مخصوص در خواست میکنم که به طبع

و تدوین سایر کتب مفیده علمیه که در نظر است موفق کردم
و بیش از اینها مستعد خدمت فخریه و وطنیه شوم.
این کتاب داعی درجه میل و وفاء اهل عالم و نتیجه سعادات حب
و صفاء بنی آدم است.
بنام خدائی که جان آفرید حکیم سخن در زبان آفرید

﴿فصل اول﴾

﴿در قواعد و رسوم ازدواج مدن به حسب اخلاق شعوب ملیه﴾
در ظل قوانین طبیعیه در هر ذی روحی توالد و تناسل موجود است
یعنی حیوانات و نباتات در میانه این ذوی الروح باید جنس شریف انسان
چون مکلف و معقول پایه عرصه وجود گذاشته بموجب قوانین
و شرایع مستونه و آداب و رسوم مخصوصه یا امر زواج اقدام نمایند.
در بین امم و اهل عالم ازدواج و اختلاط به سه قسم معمول است اولاً
ازدواج اثنینیه یعنی يك مرد بحسب قانون شرع خود از يك زن زیاده
نیواند در حباله نکاح درآرد این رسم در بین کلیه ملل نصراً معمول
و مشروع است ثانیاً ازدواج عدة النساء است یعنی یکمرد بموجب
شریعت خود بنگاهداری چند زن مختار باشد این قاعده در بین
ملل مقدسه اسلامیه شایع است ثالثاً ازدواج عدة الرجال است یعنی
يك زن دارای چند شوهر شود این طریقه اخیره نادره غیر مشروعه

در بلاد تبت، و دنبول، و نیتام، و جزیره ژاوا، معمول است
علت این فقره نیز در این بلاد قلت نسوان و عدم تمدن است که به حسب
هوا و طبیعه آنجا تقلیل جنس اناث موجود است ولی از نفوذ قوه
جاذبه تمدن و علوم آن مردمان غیر معقول بیدار شده اند و عیب کارر
افهیده اند در آراء خود سوء حال و مال این امر شتیع راسنجیده اند
و بواسطه ارتباط با خارجه بر عدة نسوان خود افزوده اند. بموجب
سرشماری اخیر دوثلث عالم بقانون ازدواج اثنینیه رفتار میکنند
و نتیجه اش حفظ اتحاد و انتظام امور بتییه و اقطاع ماده عداوات
دانند و اولین وسیله صلحش خوانند عادات بعضی از شعوب و ساکنین
آسیا این بود که پدر یا دختر و پسر یا مادر و برادر یا خواهر مزاجت
مینمودند.

اهالی یونان میتوانستند خواهر خود را اگر ما درش سواست
ترویج نمایند یعنی از يك پدر باشند نه از يك مادر.

اهالی مصر و اعراب در زمان جهالت و اهالی بیرو در خطه
آمریکای شمالی، و «سیام» تا يك قرن قبل ترویج برادر بخواهر
مشروع می دانستند ساکنین «تبت» و شیلی کارائیب و شیلی و کارائیب
هر دو در خطه آمریکای شمالی واقعند، ترویج پدر یا دختر صحیح می
پنداشتند.

عادات قدیمه هندو این بود که ناکج باین شرط نیکاح میکرد که اگر دختر تا انقضای مدت سه ماه حامله شد او را زنی دائمی خود قبول مینمایم والا دختر بخانه پدر رجعت نماید و سباکنین « اتو میر » عده این شرط را یکسال معین میکردند اهالی « کونگو » از توابع چین نیز این شرط و عده را منظوری داشتند .

قواعد اهالی کروهلند « از قطعات آمریکای شمالی » این بود که عروس بعد از انقضای فریضه عقد با حالتی مهیب رو بصحرای دوید و داماد او را تعاقب مینمود در محلی که باو برمیخورد او را بردوش خود حمل میکرد تا بخانه خویش می آورد .

رسوم اهالی « ژاپون » این است که اگر دختر باکره است باید مرد بخانه دختر آمده مدت عمرش را در آن خانه بسر برد و اگر بیوه است بخانه مرد میرود .

آداب مملکت فوتا « در قطعات غربی افریقا » این است که مرد عیال خود را از روز انعقاد عقد تا مدت سه سال ملاقات نمی کند .

قواعد بعض از اهالی مملکت حبش این است که در روز عروسی داماد از خانه پدر دختر عروس را بکفین خود سوار نموده تا بخانه خود حمل می نماید ولو مسافت بعیده باشد .

رسم هندو « کندا » از قطعات آمریکای شمالی این است که داماد در حالیکه رؤسای قبیله حضور بهم رسانند و اجرای صیغه عقد نمایند عروس خود را بدوش گرفته تا محل مخصوصی که برای آنها ترتیب داده اند حمل مینماید حاضرین از این عمل اظهار شغف نمایند و بمصداهای بلند داماد و عروس را تبریک گویند .

عادات طایفه ازچینیان تابع اعتقاد جدید این است در ایام عروسی روز معینی عروس را در تختی کذارند و جمله اقارب و خویشان او بدور او جمع شوند داماد نیز باتفاق اقوام و نزدیکان خود بآن محل گرد آیند و دست همدیگر را بفشارند بعد داماد تر دیک تخت عروس میرود و هدیه به عروس می دهد و متفقا بخانه داماد می آیند .

اما چینیها نیکی با اعتقادات قدیمه خود باقی اند بعکس عروس را محجوب نگاه می دارند در شریعت آنها نیز مثل شریعت مقدسه اسلامیه نباید اشخاص نا محرم زنان را معاينه نمایند .

یکی از قواعد آنها این است که مرد باید هم اسم خود را تزویج نماید « از این فقره معلوم میشود که در مملکت چین علامه فارقه برای اسماء زن و مرد مشخص نیست » یعنی بقسمی این قانون طرف ملاحظه است که اگر شخصی بغیر سمی خود تزویج نماید

اورا کافر و مرتد دانند و این مسئله از بدعتهاست که علماء جاهل در دین خدا داخل میکنند، بعد از اینکه سمی خود را جست یکنفر را به خواستگاری آن کسیل دارد اگر بر وفق اراده جواب رسید همین شخص واسطه یاد داشتی از داماد و عروس مبنی بر تاریخ عمر و اسم و مکان ولادت بخط خودشان اخذ میکند و بانضمام هدیه مخصوصی برای کاهن و حاکم شرع می برد تا عقد جاری گردد بعد از اجرای این رسم داماد قبع جدیدی و کلاه بلند است در چین مخصوص داماد، منقش بعنوانات خود و خانواده بر سر میکند و عروس نیز موههای سر خود را بوضع سر زنهای چین ترتیب می دهد چون تا مادامی که دخترند رسماً نمی توانند موی سر خود را ترتیب دهند و يك روز قبل از زفاف دختر هدیه ای می مخصوصه برای شوهر خود ارسال می دارد من جمله يك جفت مرغ مخصوصی است که به عنوان بقای محبت و مودت میفرستند شب همین روز کسان عروس در حالتیکه فانوسهار روشن و بیرق های ماهی دار روی شادروان سرخ در دست دارند عروس را در محفلی مذهب که مخصوص عماید و بزرگان چین است نشانده و روی محمل را بپارچه های زرباف چینی مزین میکنند تا احدی قامت عروس را مشاهده ننماید جماعتی نیز در جلو این محمل تعقیب

کند تا بسر ای داماد رسند عروس را با همان محمل داخل اطلاق داماد کنند. فوراً داماد حاضر شده نقاب ازوجه عروس برمیدارد و قدحی پر از شراب با و تقدیم مینماید و متفقا بتلاوت ذکر مشغول شوند و عمل ختم شود [۱] رسوم اهالی جزیره سند و یج این است بغیر از ما در و خواهر و عمه و خاله و اولاد خود با اغیار مواسلت نکنند میگویند خارجه محبت حقیقی ندارد. آداب ایام و حشت آمریکای بر این بوده که مرد میتوانست به حسب وسعت و قدرت خود تا یکصد زن تزویج نماید. قواعد اهالی فیلیپین این است عروس را یکساعت قبل از اشراق شمس در باغی میگذارند و داماد را از این کیفیت مطلع مینمایند که فلان در باغ منتظر شماست اگر تا قبل از طلوع شمس کم کرده خود را جست که آن روز صیغه عقد جاری گردد و الا روز دیگر عمل تکرار میشود.

در بعضی ولایات غریبه روسیه بعد از انقضاء اجرای صیغه عقد عروس عصائی فلزی بداماد تقدیم میکند و میگوید: « در اول کار اقرار میکنم که اگر سر موئی من بعد از من خلاف عالم محبت و مودت سر زند شما مختار خواهی بود که با همین عصا مرا [۱] هزار حیف عمل ختم شد فراشهای هر سینی قلق نکر قند مترجم.

آسگاه و تنبیه سازی . در ولایت کوردیای آفریقا مرد مختار است عیال و اطفال خود را در عدم رضایت و قبول طرد و نفی نماید .

در غربی آمریکا بهکس زن مختار است اگر از شوهر خود خلاف قانون حرکتی صادر دید خود را از قید آن خلاص نماید ولی باید از مایملکی که در خانه شوهر مالک است رقبه تملك بیفکند .

آداب اهل بابل این بود که دخترهای خود را در مقام بلوغ به دلال بنات می سپردند که او را در معرض بیع جلوه دهد . اعیان و رؤسای قبیله نظر به حسن صورت و شکل آن میخریدند [۲] کرانی و ارزانی او موقوف به حسن و کوره صورتش بود نه سیرت از کثرت و حشمت غافل بودند که گفته اند :

وما الحسن فی وجه الفتی شرف له

اذا لم یکن فی فعله و الخلاق

[۲] گویا آن اوقات در بابل هم مثل حالت امساله وطن عزیز ما به بلای قحطی مبتلا بوده اند که از دلبنده خود دلکنده می شدند چنانکه امسال در اطراف همدان و کردستان از شدت و عسرت مرض قحطی جگر گوشه کان خود را با قایان محترمین فروختند دور نیست چند نفر از آنها نیز حاجی محسن آقای عراقی سلمه الله تعالی خریده اند چون امسال بواسطه احتکار یکصد هزار خروار کندم خون فقرارا به شیشه ریخت . (مترجم فارسی)

در بلاد کالیا « فرانسه قدیمه » همینکه دختر بسن بلوغ می رسید پدرش جماعتی کشیری از جوانان آن بلد دعوت می نمود بعد از حضور مدعوین به دختر خود امر می نمود که سهم اراده ات به هدف هر یک خور ده قدحی شراب با و تعارف کن دختر به هر کس که اراده اش تعلق می گرفت از ابا و تقدیم میکرد اگر جوان خواهانش می بود قدح را می گرفت و می نوشید والا متعذر می شد دختر قدح را بدیگری عرضه می داشت .

قیصره روم تا قبل از پطرس قیصر کبیر رفعت مقام نسوان را حسن و جمال می دانستند نه فضل و کمال .

اهل عالم در همین هرج و مرج و آداب مذمومه عمری را گذرانیدند و عنوان خود را در دفتر وحشیان عالم گذاشتند تا شمس جمال بی مثال رسول حضرت ذو الجلال از مشرق بطحا طلوع نمود اغلب طوائف و امم همینکه پادشاه اسلام گذاشتند در تحت قاعده و قانون متین درآمدند و آن رسومات شنیعه را محبوب نمودند تا بتدریج این اسلوب مطلوب در ممالک اجانب نفوذی نمود و اثری بخشید و بر صفحه موهومات سرپوش محسوسات گذاشته شد زشتیها زیبا و ظلمتها بیضا گردید دست قدرت هیاکل نفاق و کدورت را منکسر ساخت و اهل عالم را به فواید اتحاد

و یکانگی مستبصر نمود و اجساد خصومت و عداوت را دور انداخت آداب فیحه قانون عالی و منیع شد فصلهای مرده فصل زنده و ربیع کردید باران رحمت بر اراضی میته نزول فرمود و خوان نعمت برای فقیر و امیر گسترده شد.

فصل دوم

در ملاحظات عمومی زواج

جنس بشر زمانی حقیقه خود را بروزی دهد که بفرض زواج اقرار نماید و بر کسب فنون و کیفیات ازدواج اصرار فرماید و در ظل شجره مبارکه کلمه مقدسه مساوات در آید زیرا حصن حصین و جبل متین زواج حسن امتزاج و ادراک و ملاحظه حقوق و اشتراك است فلاسفه این دو وجود مشترك را لفظ احد و این دو روح را در يك جسد فرض فرموده اند و امتزاج این مزاج را خمیر نوعیت اسم گذاشته اند و نتیجه اش را محبت اهل عالم و از یاد نوع بنی آدم دانسته اند.

در بعضی بلاد خاصه مملکت ایران با تکمیل ایمان هنوز امر زواج را کاری سهل و عملی آسان می شمارند و در مکنونات آن هزار نکته باریکتر ز موکان نکند و همچو فرض میکنند که ازدواج

و اختلاط عملی است از عملیات هر روزی ما مثلاً پیراهنی را عوض کردن و زنی را بحباله نکاح در آوردن یکی است دیگر بر فسادات مکنونه آن تفکر نمیکنند و تدبیر نمی نمایند که کار بی تدبیر مولد تقدیرات است و بی کد ارباب زدن محدث خطرات شیخ مصلح الدین سعدی علیه الرحمه خوب میفرماید «مردیت بیازمای و و آنکه زن کن»

یکی از شرایط زواج بلوغ شماره سال و استغناء شخص بمراتب حال و کمال است یعنی در شمارات سنه نباشد که نمو طبیعه هنوز با علی درجه نرسیده و حالش در خور قوه باشد که وصال را استقبال نماید و کمالش حاوی آن شود که از فرط جهالت در چاه فلاکت نیفتد و در گشود عسرت بند نکرده انشاء الله تفصیلات این مطالب هر يك در فصل خود گفته خواهد شد. باید دانست كه عموم کائنات و موجودات هر يك فطرتاً و فی حد ذاته مأموریتی دارند و خاصیتی می بخشند و برای پیشرفت کار هر يك نظام مخصوصی داده شده است تا جمله لیل و نهار با جراء مأموریت خود اقدام نمایند و برای مدیری و سرپرستی این مأمورین قدرت رئیس و محیطی لازم است که در ذرات صغیره اجساد هر يك از اینها نفوذی عمومی و خاصیتی خصوصی داشته باشد چنین مدیر و محیطی طبیعت است

که سر رشته نظام کلیه کائنات را در قبضه اقتدار خود گرفته پس طبیعت در نظام عالم مکان مأموریتی مطلق داراست یعنی وزیر نظام دایره موجودات است « نه وزیر نظام مرحوم » و هرگز خطا نرود اگر چندین کرور سنوات گذشته و چندین ملیون در استقبال بیاید ابد کسی گمان نکند که طبیعت تغییر کرده یا میکند چندین هزار سال قبل از ابو البشر همین کاخ کبود مشهد مخلوقات و قالب موجودات بود حال دیگر هر کس باعتقاد خودش آسمان یا طاق بیستونش داند و یا جو لا یتناهی را خواند مقصود این بود فلاسفه و حکماء این طبیعت را از موده اند و دیده اند مرد کمتر از سن ۲۰ وزن کمتر از ۱۸ سنه نمی تواند مزوج شوند زیرا طبیعت کمتر از این بلوغ مستعد استقبال نیست یعنی هنوز قواء نموه بدرجه کمال نرسیده زواج موجب انقطاع قوه نموه است و اگر بدن انسان تا رأس الحد کمال نمو نکند این جسد دائم علیل است و صحت در خود مشاهده نکند.

در هیچیک از کتب سماویه والواح نازلہ امری بر صحت عز و بت و تجرد نازل نشده و هیچکدام از انبیاء و رؤسای روحانیه این عمل را تجویز نفرموده اند بلکه بر وجوب تزویج و اختلاط اواخر شدید شده عالم را به خطاب مستطاب: « انموا و اکثروا و املاوا الارض ».

مخاطب و مأمور فرموده و حدیث شریف نبوی صلعم: « تنالحو تناسلوا تکثروا فانی اباهی بکم الأئم یوم القیمه ولوبا السقط » در عالمی نفوذ نموده پس اشخاصیکه تجرد را بر تأهل مقدم می دارند خدا را عسیان نموده اند و با طبیعه اختلاف ورزیده اند در کتاب « زینداویستای » زردشتیان و کتاب « ویداس » هند و کتاب « تلمود » یهود صریحا بر عذاب متجردین گواهی می دهد چنانکه زر دشتیان و هندو هنوز معتقدند که ارواح این اشخاص به سماء و ملکوت آلهیه داخل نمی شود. لیکورک فیلسوف و مشترع معروف جزائی مخصوص و حدی مخصوص برای عازبین باین تفصیل معین کرده بود و آن این است: شخص مجرد را ابداء در خدمات ملکیه و وطنیه قبول نکنند در جزو و سلك جنود و عساکر در نیایند و در تمام اعیاد این شخص را با ریشمائی معقود نموده در محلات واسواق بکر دانند و زنان بصورتش تف اندازند.

سقراط و پلاتون و ارسطو بهر اهلین قاطعه و دلائل ساطعه ثابت نموده اند که زواج فرض مقدس کل عالم است هر که عمل کند از محبین وطن محسوب و هر که تجرد اختیار کند از خائنین ملت شمرده شود. میگویند در طائفه « سبارطه » روزی شیخی مجرد از معبری گذر نمود شبانی را نشسته دید که بر شیخ سلام نکرد شیخ براو

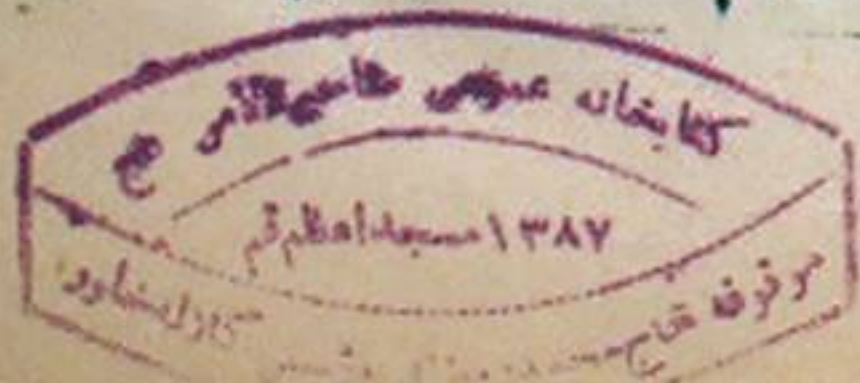
سلام گفت جواب نه شنید علت را پرسید اولاً چرا سلام نکفتی و ثانیاً چرا جواب رد ننمودی شبان در جواب گفت : چون شخص شما مجردید و از خدمات وطنیه محروم عار خود را نستم که کلام خود را در مکالمه چون توئی ملوث سازم شیخ از این سخن از کرده خود منخجل شد و در تهیه تزویج برآمد .

پلاتون حکیم مشهور برای رجال مدت ۳۵ سال و برای نسوان ۲۵ سال موعده زواج قرار داده بود طرفین کمتر از بلوغ باین سن نمی توانستند مزوج شوند ولی در ظرف این سنوات از خدمات ملتی و دولتی معاف بودند . در مذهب لاتین شخص مجرد مأذون نیست در هیچ امری توصیه نماید و رأی زند در محاکمات شهادت او را قبول نمیکنند . در بین قبیله « کوریین » آدم عازب را مثل اطفال جاهل بنیند در هیچ محفل او را راه ندهند . در تورات مقدس میفرماید : « الزواج فضیلة و کمال و العزوبية نقص يستوجب اللوم » مدققین یهود زواج قبل از بلوغ بیست سنه واجب دانند .

در شریعت لاتین و کُرک برای اشخاصیکه در تزئید و تولید نسل بشر میکوشند قرب و منزلتی مخصوص مقرر است بعکس اشخاص مجرد را در نهایت ذلت و خفت مشاهده نمایند . وقتی امپراطور « اوگسطوس » لاتین « فرانسه قدیمه » میل نمود نسبت

با شخصاصیکه بخدمت جنس بنی نوع بشر اقدام کرده مزوج شده اند تشویقی نماید امر نمود هر مزوجی یک هزار سسترس و هر سسترسی تقریباً سی شاهی ایران بدهند مدتی نکشید خواست نتیجه خیال خود را امتحان نماید این مسئله را تکرار نمود معلوم شد در ظرف این قلیل مدت قریب بیست هزار نفر متأهل شده اند .

نظر برای لیکورک و صولون دو فیلسوف مشهور اهالی لاتین زن حامله را خیلی موقر و محترم می بینند در هر محلی که او را ملاقات مینمایند به اعزاز و اکرام با او صحبت نمایند محض این است که مردم دنباله تبحر در اول کنند . لاتینیان بموجب حکم فرض باید ابرامل و بیوه هائیکه شوهران آنها در محاربات مقتول شده اند تزویج نمایند اگر کسی احیانا از ادای این امر فرضی سرپیچید به جزای بدی در محکمه گرفتاری شود . در تواریخ امم معلوم است بعضی شعب نیز که در بحار جهل و فساد مستغرق بودند باز تزویج را حلال و عاملین عظم مخصوص داشتند پس در هیئت اجتماعیه اشخاص مزوج منزلی رفیع و مقامی منیع دارند و مجردین به اشجار و نباتی مانند که نه روح دارند و نه ثمر بل موجب خسران و ضرر پس قلعش از ثبات خوشتر است زواج فی نفسه اساس الفت و وفاق است و روشنی انفس و آفاق و موجب تحسین و تهذیب اخلاق .

آراء اغلب کبار سیاسيون اروپا بر این است که آحاد جنود بحکم
وجوب باید مزوج باشند تا حافظ و حارث مملکت و وطن شوند.
و مانع و دافع حمله دشمن بهمین مناسبت یونانیان شخص مجرد را
در سلك عسکری قبول نمیکند. بر اولیاء امور لازم است که در
هر جامتزوجین را قدر و قرب گذارند و عازبین را در مقابل ذره
نشانند تا فضیلت این معلوم گردد و اساس آن مهدوم در هیئت
اجتماعیه بشری و اس اساس نوعی زواج را منزلتی کیر و مقامی عظیم
است. زن و مرد را در رشته زواجی ارتباطی لازم است یعنی
اخلاق و آداب بدرجه کمال باشد و در قلوب صافیه خویش کدورت
و ملال نفاق و اختلالی راه ندهند. مرد باید در اختیار زن دقت
و تفحص کامل نماید و نرسیده و ندیده خود را در بحر بی خبری غرق
نکند و مطلوبه خود را من حیث الأدب و الأخلاق بیازماید که مار
یارش نشود و غم همدش نکردد در تعریف زن حکیمه و جاهله
عربان میگویند: « فان الامراة الفاضلة کنز لا یفنی فتجعل رجلها
سعیداً و الامراة الجاهلة عذاب دائم لرجلها و مرارة لقلبه و مساکنه
الافعی خیر من مساکنه الامراة الجاهلة ». یکی از فضلاء عرب
میگوید: « من وجه زوجة صالحة وجه خیراً و نال مرصاة من لذن
الرب ». بعضی اشخاص زعم نموده اند که میل مرد موقتی است

بعد از مدتی زائل گردد ولی نه چنین است مرد از دو حالت بیرون
نیست یا صادق است و یا منافق اگر صادق است محبت شخص
صادق همیشه کی و دائمی خواهد شد و اگر منافق است شخص منافق
محبت ندارد پس میزان کار صداقت شد تخم را سستی در هر خاکی
کاشته شد ثمر و حاصلش بطور یقین محبت خواهد بود.

مردان را لازم است که مراعات اراده و میل زنان را بنمایند
و مقصودات و تشتهیات آنها را بجا آرند یعنی تا مقامیکه زنان از دایره
لیاقت خارج نشده باشند. زنان را دو مسئله لازم است که همیشه
بکار برند اولاً از مقصودات و تشتهیات خود افراط نکنند رعایت
حال و استقبال شوهران خود را داشته باشند ثانیاً در تربیت اولاد که
زینت ظاهر آنها است اعتنا و اهتمام صحیح بکار برند.

زنان را لازم است در استرضاء خاطر احدی جز همسر خود
سمی نمایند خاصه به کلام متملقین و مذبذبین خوش ظاهر جانب
التفات نکذارند که این اشخاص خائن محبت عالمند ظاهرآ در کلا
مشان لذت و حلاوتی است ولی با المآل مورث فساد و خصومت
و باعث نفاق و کدورت است. دلیلی واضح است که زن و شوهر به
حسب ظاهر دو جسدند و در عالم خلقت باهم اختلاف و تفاوت
کلیه دارند ولی به حسب معنی یک صورت و یک جسدند نتایج

وتوليدات اينها نتيجه جسد واحد و شخص مفرد است پس چنانکه
 شخص به نفس خویش بد نخواهد و فراغت و آسایش حال خود را
 همیشه طالب است و نمی خواهد به اعضاء بدنش وجعی رسد
 و جراحتی وارد آید زن و مرد هم باید جسد همدیگر را چون جسد
 خود دانند و آزرده نهند یکر را اراده نکنند تا حال خود را مدام
 العمر بخوبی و خوشی گذرانند در وجود خود زحمت و نغمه نه
 بینند بی شک که قلب زن علی الاطلاق سریع التأثير و ضعیف العزم
 و قریب الانقیاد است خاصه در مواقعی که کوش باقوال مخادعین فرا
 دارد مثلش بعین مثل پروانه است ظاهراً نور لاله در نظرش دلبهر
 و دلکش است ولی ملتفت نیست که این معشوق دلسوز و عاشق کش
 است تا مقامی به دور شمع دوران و جولان مینماید که جان عزیزش
 قربان و دل ضعیفش بریان شود.

در اکثر اوقات باعث اصلیه خطیایات مرد است در امر جزئی
 بلائی کلی به نفس خود وارد می آورد و علت اندکی را فحشه بسیاری
 کند اعضاء جسد خود را بواسطه اندک وجعی قطع نماید حکایت
 علی بهانه کیر در ایران مشهور است «اولا نباید بدون تعقل و تفکر
 بهر نفسی فریفته شود و بهر ریسمانی آویخته گردد ثانیاً اگر اقدام نمود
 خود کرده را تدبیر نیست سزوار نباشد شخص بریشه مغروس

خود تیشه زند و پایه عمارت وجود خود را از بیخ و بن بکند باید
 زنان همه اوقات رعایت و تبعیت شوهران را میزان حیات خود قرار
 دهند و از اندیشه و رأی آنان تجاوز نکنند تا نفس مطلق شوند
 و شجره وحدت و الا تخم آمالشان نروید و عین آرزویشان جاری
 نشود دشرافت انسانیت و فضیلت اقدمیت اولاد آدم از ان روزیست که
 بدنبال محبت و کرامت افتاد و دفتر انسیت و معیت خواند.

شرف الرجال تامة بثلاثة کرم و اقدام و حب مفرد
 حکماء عارف مرد وزن را يك اعضاء فرض فرموده اند یعنی مرد
 نصف اعضاء و زن نصف دیگر آن مقصود این است شخص محب
 تمام اعضاء خود باشد نه اینکه نصفش را دوست دارد و نصف
 دیگر را نه مثلاً ملاحظه میفرمائید فلان تیشه در دست گرفته
 و با اعضاء سافله خود می زند آیا ممکن است این موضع دیگر سالم
 بماند پس علت این موضع بسایر جوارح نیز اثر نماید و صاحب
 درد کند اما اگر خاری بیارفت دست ملاحظه حب هم عضوی را
 نمود و او را بیرون کشید هم پا سالم گردد و هم سایر اعضاء منزجر
 نشوند حالت زن و مرد هم همین است اگر مرد بخمال برتری و سروری
 بنای کج خلقی و بد سلکی کند است هم خودش مهموم و هم زنش
 مهموم و هم بنای معتبر محبت مهمل گردد.

هر عاقلی بینا است که اساس خلقت مرد و زن یکی است توفیر و تناقصی در میانه نباشد و صلت محض این میشود که دو جنس هم الفت گیرند و مولد اجناسی چند چون خود کردند مثلاً از جنس حیوان برای حفظ مراتب معیشت انسان کوسفند نگاه داری کنند بحسب ضرورت باید متشکل از دو جنس نر و ماده شوند تا بر جنس خود بیفزایند حال ما باید به زیننه گاه وجو بدهیم و به ماده خار و خشو که این نر است و آن ماده نه باید وجود هر دو را عزیز تر داشت و بر حفظ هر دو همت گماشت چونکه عالم بوجود هر دو محتاج است پیوند و پیوستگی آنان سرور قلوب و علت ابتهاج چه بسا اشخاص!! با جهد تمام در بحر زواج کشتی را نند و خود را ملاح ماهر دانند مسافتی نه پیمایند که با دست خویش کشتی را سوراخ نموده خود را هلاک و زورق را مستغرق نمایند این است نتیجه اعمال و افعالی که بدون تدبیر و تفکر اقدام شده و از خلاوت حال تلخی مآل را فراموش میکنند.

آدم عاقل متحیر است این دو جنس چرا باید کأس راحت خود را کدر نمایند و روح آسودگی خویش را قبض کنند اشخاصی را می بینیم هنوز بمثل مشهور پا در بستر کرم نکرده و نفس راحتی نکشیده آقامرغ هوشش بلند پروازی کند و بخیال تجدید فراش

اقتدا بدبختی را در کند مجادله و مخاصمه اند از دست راحت خود را دار الحرب و جدل خانه نمایند اگر به پرستند ای بی تدبیر این چه بلائی است در ایوان تو ریشه کن سنبه جان تو خواهد گفت اقتدا به شعر مشهور کرده ام که گفته اند:

برو خواجه زن تازه کن در بهار

که تقویم پاری نیاید بکار

اگر خانمها در حالت پیری موسم جوانی و فصل اول زندگانی خود را بخاطر بیاورند که اوقات را به بطالت گذرانیدند و طریق عمر را با مرکب جهالت طی نمودند و چنانکه شاید و باید از لذایذ زنده گی بهره نبردند در عوض این افسوس و ندامت ممکن است در تربیت اولاد و تهذیب ابناءشان بکوشند تا مثل آنها نشوند و ننگ آباء و امهات نگردند: پس زنان تربیت شده روح عالمند و زیور ابناء آدم حیات موجودات پسته وجود آنان است و زنده گی مخلوقات پیوسته بودن ایشان مرحوم میراث فتح الله شاعر مشهور حلبی این اشعار آبدار را در وصف آنان سروده:

انما المرأة للمرء نصيب	و شريك و رفيق و حبيب
لا يطيب العيش الا معها	كل عيش دون الف لا يطيب
واذا ما نكحت عيش امرء	ليس تبقى ففى داء و طيب

ما دعی تنکیدهها یوماً سوی   رجل عن معشر الانثی غریب
ان کل اللطف والظرف لقد   جمعا فی ذلک الجنس العجیب
بئس من یفتک بالانثی فما   هی الا مثل شاة وهوذیب
فعلی ذی العهد ان یحفظ ما   اوجب العهد وان خان یخیب

﴿ فصل سیم ﴾

﴿ در حجة زواج ﴾

حجة زواج اتفاق خاصی را گویند که اولاً شامل شرایطی شود که نتیجه اش بارتباط این دو جنس راجع گردد ثانیاً واسطه اعمالی شود که انسان بمعاونت آن در این عالم قیام خواهد کرد پس باید متضمن قوانین و شرایطی گردد که هیچکدام يك از این دو جنس بر تعدی و مخالفت آن قانون قادر و مختار نباشند تا در هیئة اجتماعیة تفرقه نشود و در بنای رفعت مدنیت شکستی وارد نیاید.

از آنیکه نمو و غناء اتم و ثروت اولاد آدم موقوف بازدیاد اعداد و کثرت افراد و انتشار مبادی ادبیه و استعمال بیانات علمیه است شکی نیست [۳]. هرامتی که بوجوب زواج و تأیید شرایط جیده

[۳] اگر شیخ زین الدین زنجانی مجرد نمی شد و وطنش را دوست می داشت و بار سال در معیت آصف الدوله در کرمان علت فساد نمی شد و آلات قتل و جهاد نمی گشت ولایت بزرگی را بر از آشوب نمی نمود و رعیتهای

عادلانه کردن نهاد و سر نه پیچید اجناسشان زاید و قو میتشان بمارج فلاح و مدارج نجات رسید و هر که چون بوم ویرانه طلب شد و از سلسله قومیت و معیت کریزان کشت رشته خود و جماعتی را منقطع نمود. پس گفتیم سلامت نفس و سعادت ارض در توافق و تمایل این دو جنس است یعنی در صفات و اخلاق و آداب اتفاق یکجهت باشند آنوقت ساکنین ارض در هناء و سرورند و پیران عالم در ربیع جوانی و غرور اسباب بهجت و صفاء هو اخوانان صالح موجود و موفور و داوطلبان نفاق و غوغا محجوب و مستور شوند.

شخصی ایتالیائی میگوید زواج یا جحیم است یا نعم و برهانش این است که مرابطه که با الفعل در عالم مشاهده میکنیم و حسی که در اخلاق و امیال منبعثه بنی آدم می بینیم حب صادق و منتج راحة مسعوده

مخصوص پادشاه را متفرق و بریشان نمی کرد تا خود کیسه پر کند و ذخیره انداخته نماید تعجب است!! این ابلیس منشان مدعی دینداریند چنانکه همین علت غائی فساد بعد از آنیکه تخمهای آشوبش را در کرمان کاشت به شیراز شتافت آن اندوخته هارا قالی خرید و از راه خلیج عازم بغداد شد به بغداد ترسیده به محرمه رفت و شیخ معزا السلطنه را ملاقات نموده شیطنتهای خود را به چند مشتی زر بفروش رسانید و چون بلای آسمانی وارد خاک عثمانی شد با هر که ملاقات میکرد و سوسه ها مینموده در بغداد و حلب اجناس تجارتش را فروخت و عازم مکه معظمه شد بعد از اتمام عمل تدویرش بشام رجعت و از شام به بغداد رفت تا من بعد قدم فساد بکدام بلاد گذارد و تخم کینه در کدام مدینه بکارد.

نیست ابناء آدم هنوز با هم جنس و شریک خود مشغول ترا عند و به خصائم متابعه حیوانات مفترسه مشغولند دست از غیظ و حقد و حسد بیتی برند آشته اند و خصائص مخصوصه خود را از حیوانات درنده تشخیص نداده اند چنین امتزاج و زواجی حیاة جحیم است و اگر اهل عالم بغیر مطالب مذکوره رفتار میکنند و از سبزه زارشان بوی محبت یکجہتی و اتفاق استشمام شود این زنده کی نعیم خواهد بود .

﴿ فصل چهارم ﴾

﴿ در شروط مطلوبه عامه در اختیار زواج ﴾

رشته کلیه امور بشریت و سر حلقه اغلب حرکات انسیة به عمود زواج بسته شده یعنی علت مادی انتظام عالم و پیوستگی ابناء آدم همین است و لا غیر . عمده بی انتظامی عالم امروز در عدم تحقیقات و لا ابالی کری انتخاب امر زواج است فلان زیبا جوان به محض نظری بفلانه خود و خیالش را می باز و اسب هوشش را در میدان بی فکری می تازد و از برای خالی از خیل مالی میکندرد و حال آنکه اول دقتی که باید انسان در امر زواج بنماید امتحان مطلوبه است بدون تحقیق کامله فریفته اقوال بی پایه دایه و قابله نشود و این امر مهم را سرسری و هدر شمارد بحکم وجوب باید منظوره خود را من حیث العلوم

والصنائع والآداب والطبائع کاملاً و صحیحاً تجربه نماید و مطمئن گردد بعد شروع باقدامات ظاهریه آن نماید تا راحتی عامه و آسوده کی تامه در کره ارض مشاهده شود .

انفسی که میخواهند برای لذایذ اوقات زنده کی خود شریک و سهمی تحصیل نمایند و هم می بگیرند اولاً لازم است با تدقیقات کلیه و اطمینان قلبیه در صحه بنیه مقصوده و ند اشن امراض جلدیه معرفتی کامل حاصل نمایند و بصیرتی مخصوص افزایشند تا این مسئله در بنای عالی صحه خلل و تزلزلی نیاند از د ثانیاً آداب و اخلاق و محاسن کردار و رفتار آنان است که بدقت تمام و معرفت خاص طالب مطمئن شود و خاطر جمع دارد که با المآل ندامت روند و هد و پشمانی حاصل نشود . اشخاصیکه هوای نفسانی را بر تدابیر عقلی ترجیح می دهند و خیالات شهوانی را بر محاسن حسیه مقدم می دارند میتوان گفت این اشخاص برای ایام عمر خویش سعادت و راحت نخواهند .

حال ملاحظه میکنیم در بعضی از این اجساد نوعی امراض مزمنه موجود است بشرح آن بپر دازیم . بعضی اشخاص که بخل ممقوت و طمع مرذول دارند بفکر آنند که از خانواده عیال گیرند صاحب ملک و مال شوند و دارای کله و خیال کردند یعنی ثمر حیات خود را به ثروت ظاهری میفروشند تا لباس تجارت بپوشند

چنانکه اغلب ازهر دویی نصیب شوند و از هیچیک بهره نبرند
و مالک دیناری نشوند نمی دانند که گفته اند :

ثوب الریاء یشف عما تحته فاذا ارتدیت به فانك عاری

در این عصر حب مال متملك قلوب اغلب ناس است و آنها را
باین صفات دنیئه تحريك و تحریص مینماید و عالم محبت را باحراز
ثروت و نیل بمقام غنی ترجیح داده اند اوهام عموم باین ملاعب
ظاهره فریفته شده و از سلك صدق و صفا و طریق لطف و وفا
محروم مانده اند شرط اول در اختیار شريك وجود امتزاج طبیعی
و ادبی و موافقت اخلاق و صفات است یعنی تقارب امیال قلبیه
و مدارك عقلیه اولی بکثرت لطف و وفور جمال و دویی بمزیت
فضل و زیادتی کمال است .

طبیعت راسخه انسانی از سه حالت بیرون نیست یا شدید القساوه
است و یا شدید الضعف و یا درجه اعتدال دو طبیعت اول و دوم
طوعاً آداب و اخلاق را متلاشی مینمایند ولی درجه آخری مستلزم
اختلاط و امتزاج است و هر دو جنس را موجب مسرت و ابتهاج
زواجی که با طبیعت اول و دوم ممزوج گردد نتیجه اش خصومت
و شقاوت و ثمرش نفرت و کسالت است و اگر با طبیعت آخری
موزون گردد هر دو به لباس اتحاد و یکجهتی متلبس و بر سریر وفا

و صداقت جالس شوند شرط دوم برای امتزاج دو طبیعت وجود
مبادی صحیحه ایست که انسان را از غرق نفاق به فلك وفاق رساند
و آن عبارت از صفة سامیه ایست که مستحق تکریم و اعتبار است
و مستوجب مزیت و وقار و اگر حلقه از این سلسله مودت و خصوصیت
دو جنس مفقود شود ارتباط محال شود و در بنای اذواق اختلال
وارد آید .

شرط عالم و عالمیان بسته انعقاد این سلسله و پیوسته امتداد این
حبل است اگر رشته را فصل و پیوستگی را تفرقه دهند نه محبت
پا یدار ماندونه پایه وفاق برقرار گردد . شرط سیم که لازمه ایام
حیات این دو جنس است یعنی بی وجود آن زنده کی تلخ و عیش
عزاست صرفه حال و توفیر میزان معاش است که هر که این
صفة را داشت همه را داشت و هر که نداشت هیچ نداشت استقامت
هر قبیله و استقراری هر عشیره بسته کند کیسوی این زیبا رخسار
است اگر قبایل و عشایر ملکی به نعمت این خوان سعادت متمم
گشتند و از منبع این چشمه حیات سیراب شدند آن مملکت و دولت
باوج رفعت و سماء ابهت صعود می نماید والا در خاك ذلت و کنج
خفت باقی میماند فاعتبروا یا آلوا الا بصار . پس زندگانی بنی نوع
بشر بی وجود این کلمه دار شرین گفتار بی صفا است . واضح است

فضیله این صفات کرمه در مرآه حکیمه موجود است. زن حکیمه یت خراب را آباد کند و زن جاهله ریشه اش را برباد دهد. سعادت دائمی انسان بر این است که سر رشته امور را از تحت نظام بیرون نیارد و کردار حرکات روز و شبانه خود را معوق و بی ترتیب نکند از چه که خیره انسان در عالم خلقت و طبیعه بی قانون نیست از دم نخستین تا نفس واپسین تولید شدن و زنده کی نمودن و درجات و تغییرات این قالب و هیكل را دیدن و مردن همه قانون این عالم است و تغییر پذیر نیست. پس بد بختانه در صورتی که می دانیم چرا حرکات هر روزی ما بی ترتیب و نظام است و همه روی هم ریخته است در هر کذری ندای هر که خواهد کویا و هر که خواهد کو برو است مگر نمی بینم جمله کائنات محسوسه آبی در تحت نظام مأموریت خود خارج نمی شوند عنکبوت نساجی میکند و زنبور عسل جمع مینماید و مورچه دانه کشد هر یک از این موجودات غافل و منکر قانون خلقت خود نیستند اگر هزار موانع رو دهد آبی از وظیفه خود دست نکشند و به کار خود مشغولند مورچه را نمی بینید در عقل معاش خویش چه عجبوه ایست چه طور شش ماه با زحمت و مشقت ذخیره سه ماهه زمستان را انداخته کند تا در وسط کار محتاج دیگری نشود و حاصل زحمت خود را با سوده کی

بخورد پس ما با این حواس فارقه و فائقه بچه دلیل باید امور اتمان مترام و بی ترتیب شود و بقدر مورچه مال بین نباشیم و در فکر آتیه و احتیاج آینده نیفتیم مگر نفس ما حاضر و مستعد مساعی جمیله نیست و مقبل خواص نظام و ترتیب نه.

انکلیسیان که امروز مالک بر و بحرند و مقتدر هر کشور جمیله مساعی جمیله شان بر این نکته مصروف است که در حسن صفات جسدیه و عقلیه انسال و اخلاف خود بکوشند شرط اول این اختلاط را صحت حال و وجود کمال دانسته اند سعادت و خوش بختی عمومی را وقوع در تحت این لو افهمیده اند غناء و ثروت را مزد کارگری دانند. ممکن است شخص واحد یا هیئت جامعه مملکتی کارگری را فقر خودند اند بلکه فخرش گویند بدستاری آن هر جور ثروتی حاصل کنند ولی صحت جسد و تهذیب افعال بقوه کردار بمانرسد. بندرت هر دو در نفس واحد جمع شوند.

پس باید جفت خود را به مجاهدات تدبیریه انتخاب نمود و از صدمات هوس و هوای و همی محفوظ ماند حالا درست تامل نمائید و فکر کنید چه قدر فرق است در میان انکس که زنده کی را با عقل میکند و انکسی که تابع هوا و هوس است مثلاً ثروتی که در مباشرت عقل بدستاری هنر به دست شخص آید می بینی که پایه

استقرارش چه قدر محکم است و از هیچ آسیبی گزند نه بیند
«رو چیل» اروپائی و «واندریل وکلدان» آمریکائی از جگای این
ملیاریها را جمع نمودند و ثروت تمام عالم را در زیر بغل خود در
آوردند مگر غیر از کاوش و کوشش عقلی و عملی اسبابی داشتند یا
کسی راحت کردند و یا برای بیچاره اسباب ضرر چیدند. پس دلیلش
چيست که مال دیگران بهر نسیمی حرکت کند و بجزئی صدمه متلاشی
کرد جواب این مسئله این است آب آوده را باد میبرد [۴].

[۴] دلیلش هم نمی بینید... قانون خلقتشان بر صیادی و دام گذاری است
همه فکر و خیالشان این است که بیچاره را بچنگ آورده لحظت نمایند يك وقتی با
یکی از آشنایان در غمخواری وطن صحبت میکردیم که هیچ ملتی امروز به
پیشانی و تنگدستی ایرانیان نیست صاحب برکشت گفت فلانی آنچه اهالی سایر
بلاد ایران پریشان و بی چیزی می شوند در مقابل بر ثروت و تجمل آنها افزوده
میشود علتش واضح است تمام ایرانیان سروکارشان لابد با آنان است در هر
رجوعی خالی از ضرر و خسارت و بر نکر دانند کفیم هیچ افسوس نخور آنچه
این بی انصافان ما را لحظت میکنند یا فرنگیان آنها را لحظت میکنند و نفوذ
موجودشان را در پادشاه اجناس قلاب میربایند و یا تیشه لا ابا لیکری خودشان
بر ریشه ثروتشان میخورد و از پایشان در اندازد با اصطلاح خودشان آن
مداخله های بی زحمت چادرهای حریری وزیر جامه های کشمیری می شود آه
اکر از بی امروز بود فردائی !!! مترجم.

فصل پنجم

در زواج ذو صوالح

اشخاصیکه در موالید عالم عنصری زمام هوا و خیالات خود را
ازاد نموده اند مخلفه و جهازی در موقع زواج بهتر از حب خالص
نطلبند یعنی خود را محتاج الیه آن دانشند. صولون حکیم مشهور و دانای
معروف میگوید: مخلفات و اثاث البیتی که زن بخانه شوهر آرد مثل
البسه و مخلفات شخص و بائی یا طاعون خورده میباید که بهر محلی کذ
اشته شود اهالی آن جان بسلامت نبرند. همین فیلسوف میگوید:
مقصود از امتزاج و ارتباط اهل عالم بقاء نوع و تعلیق امیال است نه
کسب دراهم و بازرگانی اموال کسانی که محض تجارت و نفع اختلاط
کنند فی الواقع نفس خویش را میفروشند:

قل للذی رام العروس لمالها لا رغبة فی حسنہا و کمالها
قد تنفق المال الذی وافت به ویظل فی عینک قبح خصالها

زواج ذو صوالح در میانه امم عالم بر دو قسم است
اولاً زواجی است که اشخاص بملاحظه حفظ مرکز و کسب
ثروت استفاده کنند و از حسن و قبح آن صرف نظر نمایند مقصود
بفطری شان اخذ کمیتی است و قبض مقدار مامیتوانیم باین اشخاص

لقب حمالة الخطی بدھیم زیرا میزان کردارشان شایسته این رتبه است و فهرست رفتارشان در خور این خطبه. چه قدر این مردمان فرومایه و پست فطرتند و از سعادت عمومی محروم شده اند و نفس عزیز خود را پابست بی مایکان مینمایند و در عالم زنده کی تابع قانون عمومی نیستند و رفتار خود را مقلد خواهش شخصی میکنند. چه قدر بی انصافی است که انسان نفس اعمال خود را پیرو قانون عمومی عالم نکند و از یک هیئته جامعه کناره گیرد و گریزان باشد و دیگر رجعت و اتصالش میسر نشود. شاخه که از ساقه درختی قطع شد از تمام هیئت آن درخت قطع می شود همین طور است حالت انسان اگر نفسی از قانون جامعه عالم تجاوز کند و تبرا نماید عود آن بعالم انسانیت محال گردد چرا که از مرکز اصلیه خلقت فراری است همین طور است بدون کم و زیاد حالت اشخاص مکره سعادت که در وقت زواج راحت و سعادت خود را به آرایش ظاهره مبادله کنند و چون حیوانات پی لاشه چاق مردار میگردند و خواص مستتره را که سبب امتیاز مرد عاقل است دوراند ازند.

پس سرور حقیقی آدم این است که در ظل لوای قانون طبیعت علویه عالم بیرون نرود و با سعی کامل در اجرای آن مأموریت شرفی بکوشد. بعضی از پدران بی اندیشه معتقدند که امر زواج اولادشان باید مطابق تصورات شخصیه آنها باشد و با اجازه راسخه آراء آنها

صورت بگیرد ولی پرده غفلت عیون بصیرت این اشخاص را پوشیده که استنباط این مسئله را بروفق خرد بکنند که زواج بدون وجود محبت و رضایت طرفین بی استقرار است و دائم علت فراری افکار. رضا و اراده پدر و مادر بجای کافی حصول مودت خاصه شود و تولید آشتی و دوستی صحیحه کند بلی باید که اولاد در مباشرت این عمل از پدر و مادر خویش احتراماً نه اضطرا را آجازه بطلبند و امترضاء اراده نمایند ولی پدران بناید در این عمل جز اراده و خاطر خواه اولاد خواه پسر و خواه دختر اراده نمایند و علت مانعه شوند اگر یک دو مرتبه بلباس نصیحت نه باساس فضیحت رائی زنند و نیک و بد این عمل را خاطر نشان آنها کنند اگر موثر شده فيها المراد والا پدران را مطابق قانون حق ممانعت نیست چنانکه در ممالک اروپا و امریکا و سایر قطعات حتی دولت علیه عثمانی در محاکم و مجالس عدلیه این قانون مجری است همینکه پسر و دختر بسن ۲۱ سال رسیدند مختار نفس خود خواهند بود دختر بهر که خواهد شوهر کند و پسر هر که را اراده کند بخواند فقط محض حفظ شئونات پدری و مادری دختر و پسر باید تا سه ورقه بعنوان استیذان برای پدر بفرستند و آن اوراق اول باید بمهر محکمه عدلیه برسد و در دفتر ثبت شود که فلان یا فلانه ورقه براستیذان زواج بعنوان پدر خود فرستاد اگر پدر تا آخر ورقه سوم بر این امر صحه نکذاشت تکلیف احترامش

ساقط خواهد شد و دختر و پسر بمیل و خواهش خود مباشرت می نمایند اگر احیاناً پدر ممانعت نمود دیوان جزا حاضر است که او را جزا و مکافات دهد [۵].

انواع باقیه زواج ذو صوالح این است که شخصی قطع نظر از استفاده و صرفه شخصیه نموده بلکه خسارت و ضرر کلی نیز متحمل شده با خانواده جلیله بملاحظه کسب شرف و نیل بمقام رفیع وصلت مینماید شاید سریرش چند وجب بلندتر شود و شئونش فزون تر گردد و اصلاً در بند و قید شناعة خلق و قباحت خلق آن نیست فقط باسم خشك و خالی قانع است [۶].

[۵] افسوس !!! ما ایرانیان چون مرغ انطاری که هیچ چیزش بمرغان شبیه نیست هیچ اعمال و کردارمان با دم و اهل عالم شبیه نیست در تبریز دختر و پسر بمیل و رضای هم حاضر میشوند و در حضور مجتهد عقد جاری کنند مخالف قانون کلیه شرایع و سنن ناکح را ریش و سبیل ببرند و ویرا مجبور کنند که منکوحه خود را طلاق بگوید و دختر بیچاره که نه بر خلاف شرع کاری کرده و نه برصند قانون عقلی حرکتی دیده است شبانه خفه می نمایند و چنین ظلم آشکاری در شهر بزرگی سرزد کسی نبود که اقلاً سؤال نماید بجه دلیل چنین حرکتی و حشیانه از شعاعها در شد کویا خاک مرده بروی عموم پاشیده اند در هیچ تواریخی دید نشده است که مردمان ایران باین درجه مرده متحرک بوده اند اگر کوش وی و فاله اگر ناله من آنکه البته بجائی نرسد فریاد است . مترجم .

[۶] همین قدز خوشحال است که حرم آقا خانم باشد دیگر اگر دیو صورت باشد در نظرش بری نماید و یا اگر بد سیرت باشد ملک الاخلاقش خواند . مترجم .

حکماء . مقنین عالم این وصلت را زواج جنون گویند از آنرو که آدم عاقل اسیر زن خویش نشود و کمین بنده عیال خود نکردد . دانا زمام حریت و آزادی نفس خود را بدست نادان بی معرفت نسپارد و تریب امور زنده کی و آسایش خویش را بستایش کهنتر انسانی معوق ندارد . اغلب این اشخاص بمرض ذات الصدر مبتلایند بامید اینکه شاید این وصلت اسبابی شود که چند نفری با و تعظیم و تکریم کنند و بر عنوانات مراسلات او قدری بیفزایند اما غافل است که اول باید خودش بخانم تعظیم کند و دست روی دست بایستد تا دیگران از او پیاموزند و بخرج خودش دهند . بقسمی که تواریخ بما خبر می دهد و احوال گذشتگان را شرح کند اغلب آنان از روی حقیقت منبعث و زواج مقدس متزوج بوده اند و با محبوبه صداقت دست در آغوش کرده اند و جودشان بجلیه محبت و وفا پوشیده بوده . و از رجس شقاق و شر نفاق دامنی پاک داشته اند . و در خیرات حیا به سعادات قانع و معنی القاعة کنز لا یفنی را طریق اعمال و کردار زنده کی خود کرده بودند

ولی در عصر حالیه کسانی که خواهند رفیق عمر و شریک حیات برای نفس خویش تحصیل کنند از اخلاق ادبیه و محاسن علمیه آن چشم پوشند و لب بندند جوهر آمالشان دراهم و نقود است

داشتن انرا نقطه دایره کمال دانند. منبع فضیلت و مبدؤ خصالش خوانند. در هیئت مجتمعه بشریه این مسئله را علت غائی شرف و سعادت پنداشته اوقات خود را چون تجار کرسنه در تفحص مشتری پول دار مشغول داشته اند. غافلند که دمی زنده گانی با حصول محبت و یگانگی و توافق آراء بهتر از عمر هزار ساله ایست که انسان متمکن باشد و از حلیه سواد عاری و وجود از حله فضل و ادب بری گردد.

حکیمی گوید: «اکلة من البقول مع المحبة خير من ثور معلوف مع البغضة» افسوس!! بر پدرانی که دختر خود را در چاه بلا اندازند و با عادم المعرفة هم قرینش کنند و نفسی به هوس بی فروشند که با الاخره بمرض ندامت مبتلا شوند و بدرد افسوس و حسرت معلول گردند غافلند که پسر مفلس حمیده خصال افضل از ملاک زاده معدوم الکمال است. فقری که حاصلش سلامت نفس و موافقت جنس شود بهتر از ثروت و تمکنی است که علت فساد و مورد عناد گردد.

این اشخاص که در جریان این امور دقت نکنند و نظر بصیرت نیاندازند باید گفت لهم عیون ولا یبصرون.

فصل ششم

در زواج محبت

الحب افضل ما نحویه فهو لنا کالروح للجسم او کالنور للعقل
معنی زواج زواج محبت است و ترکیب طبیعت. این مسئله بد بختانه در این عصر نادر الحدوث است. عارف دانا و کامل بینا امیال نفسانیه بامیال طبیعه و اصطناعیه تبدیل نماید و نهال حب ذات و ذات محبت نشاند. زواج را وسیله ازدیاد ثروت و کثرت مکنت نداند. اثر زواج محبت و وفاق است و ثمر مودت و اتفاق. نتیجه آن تأدیب عالم و تهذیب اخلاق است و شعاع آن روشنی انفس و آفاق. در این ماده نغمه خفیف کافی است و بیانی ضعیف وافی. لیب پژوه را بس يك اشارت. برای هر عملی فصلی است و برای هر کاری موسمی. زواج محبت و وصلت خالص جز در فصل جوانی و موسم شباب ممکن نکردد. این موسم بهار عمر و ربیع حیات انسان است. میسر است آدم در این موقع هر نوع ثمری از نهال وفا چنبد و هر قسم میوه از شاخه صفا برید.

معلوم شد زواج محبت اختلاط طبیعی و ترکیب اخلاق است پس میگوئیم این زواج همینکه در قالبی سست جا گرفت بکمراهی

وضلال منجر شود و به سرکشته کی وزوال منتهی گردد . باعتبار اینکه محبت ضروری طبعه بشریه است اگر بقوه صبر و رزانه جلوش بسته نشود طبعاً منبسط شود و زمام چاره از دست بدر رود . انسان باید دائم از تهیجات نفسانیه و عواصف شهوانیه پرهیز کند تا دهن محبت آتش نکیرد و سد صبر از جریان سیول افراط خراب نکردد .

در این عصر حاضر ابناء هوشیار آن که میتوان گفت تا بحال مام جهان باین مردانگی ابنائی نپروده جمله خیالاتشان براین است که سختیها آسان شود و بیگانگیها یکسان گردد برای موفقیت این نیت مقدسه رنجها برده اند و ستمها کشیده اند بعضی را با صر علماء جاهل و کشیشهای باطل زنده در آتش اند اختنند و جمعی را به عقوبات شدید حبس و نفی و طرد مبتلا نمودند ولی در همه حال خدای متعال یار و یاور خیالات آنها شد اگر نفسی فدا شد و از جان گذشت نفوس متعدده از چاه بچاه رسیدند و از قعر ظلمت باوج رفعت دویدند عالم را لباس بدیع پوشانیدند و ابناء آدم را بمقام اصلی نشانیدند و بر صفحه هرج و مرج و بی ترتیبی امور سرپوش نسخ گذاشتند . و حجاب مهملات و موهومات از میان عالم برداشتند . لواء قانون و نظام که وظیفه مقدسه خاص وعام است بر سطح ارض

برآفر اشتند . مقصود این است که این دانایان برای جزئی و کلی امور نظر به نتایج خودشان دستور العملی نوشته اند و کردار نامه بیادگار گذاشته اند تا ما و شما بمتابعت آن از قید سختی خلاصی شویم من جمله در خصوص مباشرت زواج اسهل وجه را براین دانسته اند که باید طالب و مطلوبه بدرستی از آداب و اخلاق فطریه همدیگر مطلع شوند و آراء خود را از محاسن طبعه هم مطمئن دارند بعد بامر زواج شروع کنند و دست امتزاج بهم دهند و الا چه بسا وصلتی که بواسطه عدم تجربه باختلافات مبادی و مشارب متحیر شده نتیجه اش حزن و کدر و تأسف و ندم گشته .

پس شمارا است که قلوبتان مفتون عیون نشود . به نظری عمری نیازید و نفس خود را در تعب یناند ازید . هیکل انسانی قالب فضل و کمال است نه مظهر حسن و جمال . ممکن است از فلز و چوب هیکلی خوش منظر و هیولائی دلبر ساخت که هیچ بشری بملاحت آن مشابیهت نتوان نمود . ولی از مراتب کمال بی بهره است و از محامد خصال بی نصیب . تاوانید در بد و زواج و اتصال بامتحان طبایع و اخلاق همدیگر بپزدازید و نقدینه حیات خود را چون نقره در بوته ندامت نکندازید تا ایام زنده گانی شما مملو از برکات شود و مکمل بمیامین و سعادات . محبت غیر مجرب به طفلی صغیر ماند

که در مشاهده کلی دلش از دست رود و حواسش را پرده نماید
 بخیال چیدن کل دست دراز کند غافل از این است که در وراء این
 کله‌ها خارها هائی است اگر با اعضا خورد تابینج و بن فرورود ناکه‌مان
 خارها هائی تیز دست لطیفش را مجروح نمود کل از دست داده
 و بناله و گریه آغاز کرد عشق محبت همین است حلاوت حال ندامت
 و پریشانی استقبال را فراموش نماید، وقتی که افواج شده‌اند و مصائب
 هجوم نمود و اریاح کدورت و شقاوت بوزید،

سربوش مودت برداشته شود و کاسه محبت بریزد، و بارتباطی
 که بغیر آزمونش و امتحان بسته شده بود اسف خورد و بر مافات
 حسرت برد،

الحب كالنكاس قد طابت اوائله لكننه ربما محيى اواخره
 ايضاحاً برای انقلاب امیال و اخلاق بعد از زواج قصه آیه
 خالی از فایده نیست:

گویند یکی از مشاهیر مصورین از عاشقی خواهش کرد که
 صورت معشوقه اش را رسم کند عاشق راضی شد و بمصور گفت:
 «باین شرط باید صورتش لطیف تر از صورت ادونیس باشد. مردی
 است که به وینیس آلهه جمال تعشق رسانید چنانکه در اساطیر یونان
 ثبت است، و مشعلی در دستش باشد که بمشاهده آن در قلب

آتش افند اگر باین تفصیل این صورت را با تمام رسانیدی آنرا
 باضعاف خواهیم خرید، . مصور رفت و صورت را کما یلیق رسم
 نمود و يك روز قبل از زفاف او را نزد عاشق آورد، عاشق او را
 گرفت و نگاهی کرد و گفت: «این صورت بروفق دلخواه و مقصود
 من با تمام نرسیده و چنانکه باید چنك بدل نمیزند، .

مصور که مردی حاذق و فطن بود مسئله را استنباط کرد گفت
 صاحب من صحیح است این صورت هنوز کاملاً از کار خارج نشده
 مدتی مرا مهلت ده مطابق اراده تو با تمامش رسانم عاشق گفت:
 «چنانکه گفتم اگر بقسمی که بتوسفارش داده‌ام ساختی آنچه بطلبی
 خواهیم داد والا دیناری نخواهم داد، .

مصور برخو است و رفت بعد از ششماه همان صورت را بر
 داشت و آورد بعاشق داد عاشق بر او نگر بست و گفت: «این همان
 صورت است که سابقاً دیدم هیچ تغییری در عملیه آن نشده ولی
 سابقاً که بآن نظر می‌انداختم می‌دیدم معشوقه من همیشه ماه
 آسمان است و این صورت دیو دمان ولی حالا که ملاحظه میکنم
 می‌بینم آن مراتب عشق من نقصانی کرده و عکس بهتر از اصل در
 نظرم خود نمائی نماید، . مصور در جواب گفت: «سید و مولای
 من آن وقت عاشق بودی و امروز متزوج هوس عاشقی بانفس

متزوجی خیلی بیثبات دارد. آروز در ساحت وزان بودی و امروز
در صرصر خزان.

فصل هفتم

سلطه والدین در زواج اولاد

بسیاری از پدران و مادران کوشش کنند که اولادشان برضا
و میل ایشان مزوج شوند. تا باعث زیادی ثروت و سعه عیش
کردند. دروغ از راه دور و درنج بسیار ارباب درایت و اصحاب
کفایت دانند بقول معروف کوسج وریش پهن ممکن نشود.
رضای پدر و مادر علت رضا و اراده پسر و دختر نکردد. ثمر
چنین زواجی و داد و محبت نشود. و مورد نمو و ثروت نکردد.
مکرانیکه دو خلق پسر و دختر بدون شرکت غیری باهم توافق کنند
و توأم گردند. در بین زواج باید خصایص ادبیه و صفات خلقیه
مراعات شود. و مقاومت خصوص امیال و قطع ماده کراهیت
احوال ملحوظ گردد. تا حب صحیح به عداوت صریح تبدیل ننماید
و اصل مقصود والدین مفقود نگردد. در این مسائل خبرتی کافی
ضرور است. و معرفتی وافی واجب. باید وسائل برای این مسائل
حاصل نمود که مذهب افکار منیعه شود و محدث اذکار مفیده گردد.

والا زواجیکه مقنع آراء و حسیات زن و مرد نشود جزند است
ثمری ندهد و سوای حسرت اثری نه بخشد. حکما و فلاسفه
مشهوره کتب چند در این ماده تالیف نموده و باقطار عالم انتشار
داده اند و جمله کی میگویند: زواجی که به شمار شعائر حب و صفا
مشعر نشود و بوشاح حرمت و وفا موشح نگردد حرکتی است لغو
و عنیف و وصلتی منقطع و ضعیف. با این حالت باید پدران بی خبر
خبردار شوند و مادران بی اطلاع مطلع گردند که معنی سلطه نه
این است که آنها ترجمه کرده اند و رسم محترمت غیر این است که
ایشان فهمیده اند. اولاد اقمشه و متاع بازار نیست که بمعرض بیع
و شرا در آیند بلکه اولاد و دیعه اللهیمه اند. والدین مرهون تهذیب
اخلاق و مدیون تربیت اطوار آنانند تا چنانکه شاید و باید باقتضای
زمان و مطلوب عصر تربیت شوند و سنّاً و کمالاً بدرجه بلوغ
رسند. همینکه باین رتبه رسیدند مالک نفس و سلطان اراده
خویشند. انتخاب زواج منوط به خواهش و رضای آنها است که
در معرض حسن و کمال متاع مقصود را دیده ابتیاع نمایند. این
مسئله از بدیهیات عالم است متاع بمیل طالب و مطلوب کسب شود
نه باراده سمسار و دلال. محقق است پدر و مادر در بمشابه دلال
و سمسارند اختیاری ندارند. تکلیف آنها زحمت فیما بین است نه

مختاريت نفسين . در مقابل اخلاق حسنه و طبيعة صادقه قلت مگفت
و فقدان ثروت مانع زواج و حائز وصال نكردد . بلكه مانع اين خيال
و منفصل اين اتصال اختلاف آراء و نبودن ميل يكي بد يكري است در
اينعالت اگر كنيج قارون درميانه باشد ريك هامون مينمايند .
مثلاً اگر شخص بي مآلى بدون رضابت دخترش او را عنفا در
نكاح عادم المعرفة درآورد هفته نكشد كه دود اختلاف در مجمعشان
بلند شود و پاي اتقاقشان در كمند نفاق كير كند . پدر براين مصيبت
نالها سر كند و فغانها برآرد . مادر كيسو پريشان زير ناودان رود و سر
بر آسمان بلند كند شايد يكي از مردمان كره مريخ يا عطارد نازل
شده امدادش دهند . جزع و فزعها بجائى نرسد . در دهائى مهلكى
كه بواسطه بي امساكى خودشان در جسدشان بروز نموده علاج نيزيرد
و جراحتشان التيام نكيرد .

اگر ديكرى از روى تدبير خاص و اطلاع كامل دخترش را بشخص
سليم الحال و صاحب فضل و كمال تزويج كند . آن بآن ساعت بساعت
نار مجتشان مشتعل شود و كل خصوصيتشان . مشام عالمى را معطر نمايد .
پدر و مادر از مشاهده آن مسرت بينند و بهجت كيرند نه بزحمتى
دو چار ميشوند و نه به مشقتى گرفتار گردند .

ايا آدم با بصيرت كدام يك از اين زواج را موجب آسايش خلق

و راحت عباد داند . حكيم مشهور و فيلسوف كير ثيموستوكلس يونانى
ميكويد : « مرد بى مال بهتر از مال بى مرد است يا صاحب بى خانه
بتر از خانه بى صاحب است » .

گويند يكي از تجار مارسيل و بندرى است معروف در خاك
فرانسه در ساحل بحر متوسط يا مديترا نه . دخترى جميله و نور
سبده و جيهه داشت . دو نفر بخواستگارى آن جوهر حسن و كمال
ما فى الضمير خود را در خدمت پدر دختر بيان نمودند . يكي
جوانى بود از نجبازاده كان فرانسه بكثره مال و ثروت مشهور
و ديكرى شبابى از اهل معامله در مقابل قلة مال بوفور فضل
و كمال معروف و بحسن آداب و محاسن اخلاق موصوف بود . پدر
جواب هر دورا برضايت دختر حواله نمود . دختر كه بكثرت
فضل و درايت متصف بود بمصاحبت جوان قليل المال و كثير
الكمال رضا درداد و امضاء اجابت نهاد . پدر در جواب نجيب زاده
گفت : « چه قدر ماييل بودم با خانواده چون شما وصلت نمايم ولى
چكنم رضايت دختر اولين شرط اين عمل است مخالف انسانيت
و قانون طبيعت است بغير اراده و ميل او در اينخصوص رائى زنم
و مباشرتى نمايم .

مرد آخر بين مبارك بنده است . از اين بيانات پسران بى تربيت

مستثنی هستند چرا که محال است نادان در بی قیدی و آزادی خود
و عالمی را در آتش جهالت نسوزاند. چنانکه سابقاً اشاره شد اگر
پدران اولاد خود را علماً و ادباً به سن بلوغ برسانند و در قالب
فضل و کمال خود را بروز دهند باید پسر بمیل و اراده خود زن اختیار
کند و دختر به انتخاب خویش شوهر گیرد. امروز که پر تو مهر
تربیت عالم را منور نموده وصیت تهذیب نفوس از ماه تا ماهی گرفته
دختران را لازم است که به جمیع اسرار این عالم مطلع شوند. و به
کلیه رموزات بنی آدم پی ببرند. و از سر چشمه حقایق ادبیه و فنون
صناعیه معموله حالیه دول سیراب شوند. و از تاریخ اسلاف
خودشان مجز گردند. تا بفهمند زنان سلف از بی علمی در چه
مذلتی بودند و نسوان حالیه به توسل علم و ادب در چه پایه رفعتی.
یکی از عادات مذمومه اسلاف ما این بود نظر به آراء و باطله‌شان
تعلیم بنات را جایز نمی دانستند. و این مسئله مخصوصاً علت
انعکاس و تنزل دولت و ملتشان شده بود ولی در این عصر فرخنده
ابناء هوشیار آن تربیت را بدو آحق بنات دانند. اگر بنظر انصاف
نکریم می بینیم آرائشان تا چه پایه مستحق تمجید و تقلید است از آن
زروه اولاد بدرجه از مادر آداب و اخلاق اخذ کنند و تربیت
آموزد عشر آن از پدر اخذ نکنند علتش معلوم است که تا سن

هفت ساله در دامن ما در جادارد اعمال و کردار پدر بر او مؤثر
نشود هر جور که مادرش دارای طبیعت است او نیز بد آن خو کند
طایفه نسوان اگر سواد می داشتند روزنامه میخواندند و تاریخ عالم
می دیدند می دانستند امروز قدر و رتبه زنان اروپا و آمریکا و چه
مقامی مستقر شده. پارسال در واشنگتن پای تخت دولت آنارونی
اعضاء مجلس حکومتی به خیانت متهم شدند دولت آنها را غزل
و بجای آنان از زنان کامله منتخب نمود یعنی درجه صداقت و راستی
آنها بر مردان مقدم آمد. هر ساله تقریباً سه چهار هزار نفر دختر
برای ترویج و تبلیغ دین شریف مسیحی با آسیا و آفریقا مشافرت
نمایند و از کیسه قنوت خود ملیونها خرج کنند. آیا از علم و ادب باین
نکات پی برده اند و بد نباله این کار فتاده؟ یا نتیجه جهل و بی ادبی
است؟ دانایان و واقفان رموز دانند که کدام يك علت و سبب است.
زنان اگر با سواد باشند دخل و خرج خانه را منظم نگاه دارند
و آقا بمثل مشهور روغن نکشیده نخورد و حسرت با حسابی بقیه نبرد.
امروز موافق رأی جنله دانشمندان معنی نکبت این است که
بزرگان در تهذیب زیردستان و پدران در تربیت فرزندان قصور
نمایند و انفس آنها را به زهر غفلت و جهالت بمیرانند. پس بزرگان
و لازم است با علی درجه در تربیت ضعیفاهمت ورزند. و به عشق

و میل خاصه در تقویم کجها شان بکوشند ، تا در هیئت جامعه بشریه
اسباب خسارت نشوند و مایه فقارت نگردند .
امیال و اذواق انسان باختلاف درجه عمر مختلف میشود . در
اوان جوانی یعنی از ۲۰ - ۳۰ شخص بجز حصول بمقصود خیالی
ندارد . و افکار خود را جز در طریقه وصول مشغول نسازد . زواج
اعظم مانع این عمل است یعنی افکار مشتغله را منطقی نماید و امیال
ملتهبه را ساکت گرداند . در سن رجولیه یعنی از ۳۰ - ۴۵ زواج
انسان را بادرک ما رب و وصول بنایات مطالب تخریص مینماید .
این موقع را فصل ارتقاء گویند . بی وجود زواج اسکات هوس
و هوا ممکن نگردد . اما موسم کهولت یعنی از ۴۵ - ۷۰ شخص
غیر از توفیر ثروت و تکثیر مکنت جذوه ندارد . قلم عشقش بی
ضریر است و سراج مجتش بی منیر . پس زواج حب آن است که
با سن رجولیه همعنان شود و الا در موافقت جوان جاهل و پیر
باطل صدمه بیند ورنجور شود زیرا حب جوهریست فطری و قوه
ایست مسری گاهی از طریق بصر و دمی از راه سمع در نفس حلول
کند و در کانون دل شعله ها کشاند و شراره هافشانند .
فلا تحسبن الحب رغماً تناله فما الحب الا بالقبول وبالرضی
معلوم شد که سلطه والدین در امر زواج ستمی است قاتل

و حرکتی است باطل . باید با ضروره این طوق سلطه را از کردن
اولاد بردارند و این مائده بی فائده را در خوان ابناء نکذارند . تا زواج
با حقیقت موافق آید و وصلت با ماهیت مطابق افتد . فقط پدران
را و خلیفه است که در حسن تربیت و اخلاق فرزندان سعی و اهتمام
نمایند . و مبادی شریفه آنان را در اساسی گذارند که هیئت انسانیت
را از وی فایده رسد . و جمعیت نوعیت را نفع بخشد . اگر غیر این
مسئله نمایند بدست خود ابناء خود را در چاه ذلت و حقارت
اندازند . و آنهار از سعادت و میمنت موجودی این عصر مبارک نشر
محروم سازند . هزار افسوس بر این پدران !!! قدمی بر ندارند
الا اینکه خیل خود و ابناء را در کوره مرارت گذازند خیالی نکندند
مگر اینکه ریشه انسانیت را از بیخ و بن برکنند .
خاصه در این عصر مرض تطمیع مال حال و استقبال عالمی را مهمل گذ
اشته . از همه محسنات زن چشم پوشند و به ثروت او امید بندند .
و برای قبض دارائی او دام زواج نهند عجب است !! نمیفهمند تحصیل
مال نه برای راحت حال است و نیکنامی مآل ؟ اصرار در تکمیل
ثروت خطائی است کیر و ترجیح زن فاضله بر اموال حاصله امری
است عسیر . نتیجه آن نکبت و خسارت است و حاصل این ذلت
و فقارت خوشا بحال کسانی که نصایح حکیمان را می شنوند . و به

تبعیت آنان ریشه عدوات و خصومت مفترسه را از بیخ برکنند و از نتایج خبیثه و حواصل سخیفه پرهیز کنند. و در این عصر تمدن و حریت نفس خود و اولاد را در قید انقیاد و کمند صیاد نیا ندازند.

فصل هشتم

۱

در عدم موافقت زواج در سن جوانی و بلوغ پیری

طبیعت برای هر شیئی حدی وضع نموده که تجاوز از آن بخود طبیعت ضرر کلی رسد و خسارت فاحش وارد آید. تزویج قبل از نمو قواء بدنیه برای صحت و تندرستی شخص و اخلاف آن ضرری است عظیم در این ماده اطباء مبحثها کرده اند ذکر آنها خارج از زمینه گفتگوی ماست. و انشاء الله اگر قضایا و حوادث ایام مهلت داد در سایر کتب علمیه و طبیه بشرح هر يك از آنها محض خدمت بوطن عزیز میپردازم. یوسف

۲

در زواج قبل از وقت

بموجب فتاوی و آراء علماء و حکماء زواج قبل از حداثه متضمن مضرات و فسادات بی شمار است. زیرا پسر و دختر در این فصل که

موسم تربیت و تهذیب اخلاق آنها است بسلوک کودکان خوگیرند. و بقیه عمر خود را چون آنها بولوله و زمزمه میگذرانند. و باخلاق زشت و آداب ناشایست مخلق شوند. برای هر عملی کلامی است و مخصوص هر کرداری ایامی. طفل قبل از فطام نتواند غذای ثقیل خورد از آنرو که قوه هاضمه اش در خور آن خوراك نیست علت هلاکتش شود. مواقع فصلی عمر از آوان تولید تا وقت فطام و تکلم باید به پرورش ظاهر طفل پرداخت همینکه زبان به تکلم گشوده شد و پا در حرکت افتاد باید مادر که باغبان این نهال است با کمال دقت آنرا بدرجه تقویم آرد بزبان خوش و بیان دلکش طبیعت او را بادب و نظافت معطوف سازد و در ضمن بازی بعنوان گریز او را با اعداد شماره و شناختن اشیاء آشنا نماید و رسوم و دود خزل مجلس و ترتیب غذا خوردن را بلسان شیرین باو بیاموزد از سن هفت تا هیجده و بیست باید در مدارس ابتدائیه و علمیه و صناعیه به تحصیل بدایع علوم و صنایع فنون پرداخت و هر کس در مقصود منه درس خود اخذ دیپلوم و شهادت نمود. و در تکمیل و اجرای آن علم و هنر کوشید. آنوقت می تواند مزوج شود و وصلت نماید. از آنرو هم قواء عضویه اش بمافوق نشو و نما یافته و هم حواس خصوصیه اش بدرجه کمال و شرف شتافته.

جمیع حکماء و علماء عصر بر این کلمه متفق القولند : که زواجیکه در سن طفولیت دختر و پسر منعقد شود عاقبتش بنهایت شوم و نتیجه اش بنهایت مذموم است . در نظام معیشت بیتیه خلل رساند و بر اوراق هیئت مدنی آتش نفرت و خصومت فشانند [۷] .
چنانکه عده کثیری باین نکبت معدوم صرف شدند . و اثری از هستی آنها در عالم باقی نماند .
برای دختران تعلیم اقسام فنون و صنایع بنیه بیتیه از جمله واجبات

[۷] سروران کرام و هم وطنان عظام جسد جگر گوشه کان خود را در فصل تعلیم و تهذیب بدو مرض مسری مهلك علیل فرمایند : اولاً مرض مضحك منصب و لقب است که در سن هفت و هشت برای آنها منصب سربیتی و میربیتی خرنند و بقلب ... الدوله و ... الساطیه ملقبشان کنند طفلی که باصطلاح هنوز بوی شیرازد هفت استشمام می شود دارای حمایل و نشان سربیتی اول شود معلوم است هرگز بمکتب نرود و معلم را اطاعت نکند همراه منتظر است سال آینده امیر تومان بشود . مرض دوم زواج قبل از وقت است که آنها را در صغر سن مزوج کنند و طوق بد بختی و فلاکت بگردنش اندازند این فقره نیز برای پیشرفت ترقیات اطفال مانعی است قوی . خود این بنده وقتی در کروس بدیدن یکی از خوانین میرقم در ورود پدرش را دیدم رو بدیوار کرده های های میکرد عیلتش را بر سیدم پدرش گفت فلانی اخوی چندروز قبل از طهران مراجعت کرده برای پدرش فرمان سربیتی و حمایل و نشان برسم سوقات آورده بنده زاده آنها را دیده دوروز است متصل برای سربیتی کریه میکند کفتم سرورا میلی مایه بکنار چناب وکیل الدوله در طهران واسطه مخصوص این کار هست میتوانند این کریه را ساکت کنند . مترجم .

و مفترضات است . تا بتواند از غیری رفع احتیاج نماید . برای طبیح یومیه محتاج طبابخ نشود . برای ترتیب مشروبات از شربتدار تملق نکشد . لباس خود و شوهرش را به همسایه ندهد . نه اینکه دختر های توانگران از کسب این علوم معافند بلکه باید الی آخر درجه در تحصیل آنها گوشند تا ظاهر و باطنشان مزین شود فرنگیان مثلی حکمت آمیز میگویند که بزرگان علم و هنر را برای فرمایش دادن آموزند اگر بنظر بصیرت بنکریم می بینیم جوهر کلام همین است بزرگ خانه اگر خود کار نکند باید بفهمد که به خدام و کارکنان دستور العمل متصود خود را بدهد . مثلاً اگر خانم به طبابخ فرمایش فلان خورشید بدهد طبابخ رندانه در جواب بگوید من ترتیب و طبیح آن نتوانم بفرماید بچه نوع آنرا می سازند اگر بلد نباشد چون خرد در کل ماند . اگر صاحب سواد نباشند و محاسبه نتوانند در وقت ضرورت یا باید بان خود و یا با انکشتان حساب نمایند . [۸]

[۸] اغلب خانمهای مملکت ما نیز باین درد بی سوادی گرفتارند و بمرض بی فهمی دو چار . در دایمجا است با این عنق منکمره شان دیده اند شکر بازار است اشتها معدم شان لقب خواهد . این مسئله را نیز يك نوع آرایش و غمزه حساب کرده اند . آقایان بی شعور نیز غالباً از کثره شغف که حرمش ملقب شده شب خواب ندارند و روز تاب چند نفری را سراغ دارم بواسطه اینکه همسرشان فلان خانم است حواس خود را با المره باخته اند اگر خانم بآن ها فحش بدهد مثل این است صلوات می شنوند حکماء سیاسی این

در زواج بعد از وقت

معلوم شد که طبیعت برای اعضاء تناسلیه حدی معین نموده و میزانی قرار داده که اگر قبل از وقت و یا بعد از وقت بآن وظیفه اقدام شود ضعفی کامل در فاعل بعمل آید و مرضی در آن تولید شود که نتیجه اش با اولاد آنها خواهد بود. اولاد چنین شخصی دائم غلیل و معیوب بوجود آید و از ثمر حیات لذتی نه بیند علاوه بر این امروز روزی است که باید بهر شکلی خدمت صادقانه به هیئت

حرکات را مرض ملکی شمرده اند و بر سوء و تهوین این مریض بسی افسوس خورده اند اگر انصافانه مشاهده کنیم می بینم او ضاع زنان در ایران موجب گریه و خنده است. غالباً محرك ترویج امتعه و اجناس قلب خارجه در مملکت اینها هستند. نتیجه و حاصل زحمات مردان را بقروفر بی معنی میفروشند. زنان ترانسوال امسال از فرط غیرت و نصب وطنی علاوه بر اینکه با دست خود قامت بچکر گوشه کان و نوجوانان خود را لباس جنک پوشانیدند غالباً خودشان حبالوطن بمجاهدین وطنیه ملحق شده اند و از مال و جان و اولاد در گذشته اند حال بیابید بگوئید خانمها محض خاطر پیغمبر از این اسراف و تبذیر دست بردارید و مردان را دمی آسوده گذارید تا آخر ایهای خود را آباد کنند و در صدد اصلاح سایر بدبختیهای وارده بر آیند. بدروغ با مام تهمت زنید و برای کر بلا خواب جعل نکنید زنان عالم در علم و فضل و هنر بر مردان سبقت گرفتند و داد شرافت و انسانیت دادند شما چرا چون بزلسک در عقب همه آید فضیلت به و سعه ابرو و سیاهی مو و درازی

حکایت نیست. مترجم.

اجتماعیه بنی نوع بشر نمود. این خدمت و اعانت را شخص باید نسبت با اولاد خود بذل فرماید و در تهذیب اخلاق و ترویض بر سنن آداب و تربیت آنها سعی بلیغ نماید تا نفس از اشتغال ذمه فارغ شود اولاً لازم است در بنیان صحت ابدان آنها را محکم کرد و پایه اجساد ایشان را استوار نمود چه اگر معیوب و مریض بوجود آمدند تربیت ناقص نتیجه نه بخشد و تهذیب اخلاق مریض ثمری ندهد پس باید در موقع و حدکار بوظائف مقرر اقدام نمایند تا نتیجه آن کامل گردد و فایده اش ناقص حاصل نشود. تا در واجبات توفیر سعادت و امنیت اخلاف امکان گردد و به صفت قهر نوع و مفسد نسل موصوف نشود.

اطباء تجربه نموده اند که نسل شخص قوی البینه و ثاقب العقل توریشاً مماثل میشود و بهمچنین اولاد ضعیف الحاله و سخیف العقل تابعاً له متشابه میشود. حسن نبات الارض من کرم البذر، مرد رأس بشریه است وزن قلب آن یا مرد سر است وزن کردن عقل مدیر هر دو. مرد درخت حیات است وزن ثمر و شکوفه آن. درخت بی ثمر حسن ندارد و ثمر بی درخت بوجود نیاید. در امور معاشیه مرد شخم در آرد و تخم افشانند وزن حاصل را در و نماید، پس در اینصورت چرا وجودش را کرامی نداریم؟ و خاطرش را عزیر نشماریم؟

و بحسب و وفاق بدور هم نکرانیم؟ اگر مرد خطائی نمود زن به نظر خضوع و تسلیم نکرد. و اگر زن صواب رفت مرد بعفو و اغماض از آن گذرد.

زنان فاضله دائماً راقب و مایل لطف اعمال و حسن کردار شوهر خویشند و طالبند همیشه در میزان سلم و صفا واقع شوند. بوی نفاق و عناد از گلزار خاطرشان استشمام نشود و شربت عداوت و خصومت بمذاق رفتارشان نرسد. ولی زنان جاهله چون سک هار به در و دیوار حمله برند و متاع شرارت بجان و دل خرند. روزی نیست که صیحه آنها جهانی را بلرزه نیارد و ساعتی نرود که آه و فغان آنان عالمی را آسوده نکند.

انما المرأة مرآة بها كلما تنظره منك ولك
فهي شيطان اذا افسدتها واذا اصلحتها فهي ملك

۴

در عدم مناسبت زواج باعتبار سن

حکماء کامل و فیلسوفان عامل برای موقع زواج فصلی معین فرموده اند و موسمی مشخص کرده اند که اگر زن و مرد قبل از این موسم دست بکار زواج زنند ضررهای کلیه بینند و به صدمات

عظیمه دو چار شوند نمی بینید نباتات از موسم فصل خود تجاوز نمی کنند علف در موقعی نموکند در موسمی شکوفه سر بر آرد. شفتالو در فصلی بازار آید و نارنج در فصل دیگر چهره کشاید. هیچکدام از حد مأموریت خود تجاوز نمی کنند. محال است نارنج بهار ثمر دهد و زرد الودر فصل خزان یا خرما اول تاستان جلوه کند. پس ما چرا باید در حالتیکه خود را اشرف مخلوقات دانیم از حد خود تجاوز کنیم و تکلیف مأموریت خود را نفهمیم و در تحت مقیاس قانون طبیعی عالم در نیائیم.

حکماء برای جنس ذکور فصل زواج را از طلوع عشرين تا غروب اربعین مقرر داشته اند و از برای طبقه اناث از ابتدای عشرين تا ثلثین معین فرموده اند یعنی در این فصول اگر زن و مرد بعمل زواج اقدام نمایند آسیبی نیست و به نفس و نسل ضرری نرسانند امانه اینکه مرد چهل ساله باشد و دختر چهارده ساله و یا بعکس حاشا که ضرر این معامله اظهر من الشمس و ابین من اللس است و این زواج را وصلت حقیقی ندانند زیرا که مناقض شروط طبیعت و مخالف قوانین صحیحه است. نتیجه جز اضمحلال و ظائف تناسلیه و خمود جزوه حیاة بشریه ندارد. این زواج به سبب عدم ملائمة جسمانی و طبیعی نهال این دو زواج هیچوقت با در موافقت

نیارد و ثمر مواصلت ندهد. زمانی که موافقت حاصل نشد عیشها تلخ و روزگار سیاه شود مری را که آلت هر نوع آثار خیریه بود علة جدال و ماده قیل و قال نمودند. رومانیان زواج پیران را بانو سالان حرام می دانستند یعنی اگر تازه سال تفاوت سن داشتند بآسی نبود والا بیشتر صورت امکان نداشت علتش این است که آن پیری است پڑ مرده و این جوانی است نوشکفته صحبت این دو صحبت سنك و سبواست غیر از انكسار ثمری ندارد زاغ و بلبل در یکقفس نه نشینند و باتفاق دانه نمیچینند.

کاش این مسئله از جمله ممتنعات شمرده می شد و چون رومانیان قبضش را می فهمیدند تا زاغ راه کبک نه پماید وزغن صوت بلبل نسراید.

فصل نهم

در سلطه بین زوجین

باید دانست که ما منکر این مسئله نیستیم که سلطه مرد در امور بیثیه ساقط شود و یا رفعت ریاستش بذلت هابط چنانکه در وجوب این مسئله آیات کثیره نازل و در حفظ مراتب او اخبارات متواتره شامل است ولی برای هر امری قانونی مقرر است و برای

هر رفتاری ذاکونی در خود تجاوز از ان منافی سعادت و شرافت جنسیه و مخل هیئة اجتماعیة بشریه است سلطه و ریاست تا موقعی معنی صحیح می بخشد که برآن اطلاق ظلم و وحیشگری نشود و زیر دستی تا درجه مستحق اطاعت است که حقوق زیر دست را پامال نکند که اگر به نقطه افراط واصل شود و کاربر او تنك گردد خود را چون سایر زیردستان آزاد نماید و از تحت ریاستش خارج شود. پس باید مرد در ظل دو طبیعت نفس خود را بروز دهد طبیعت اول ریاست و سلطه معتدله و طبیعت ثانی مساوات و محبت کامله است.

برای تشئید نظام و ترتیب امور خاص و عام میزانی معلق است دريك کفه آن باید مرد نشیند و در کفه دیگر زن. اگر هر يك از اینها از حدود مساوات کم و زیاد نمایند میزان عمل دريك حالت قائم نشود لا بد يك کفه صعود کند و دیگری هبوط نماید در اینصورت سر رشته میزان بدست نیاید و فساد عمل معلوم گردد. عاقل دانا همیشه میزان کار خود را دريك درجه نگاه دارد. اگر در رأی و عمل اختلافی رود هد و نفاق ظاهر شود برزن لازم است که رشته تسلیم و خضوع را از دست ندهد تا اسباب ازدیاد اعتبار و کثرت وقارش شود. اینکه ما این مسئله را برزن راجع نمودیم

حکمتش این است که زن جوهری ایست شریف و بدیع حفظ امانت و وداد و ضبط صداقت و اتحاد از خصایص و مقتضیات حالات وی است. از کثرت حیات بمبادله اقدام نکند و به آلت خضوع بفقده از غضب مرد راجع شود. اگر غیر از این کنند لا بد يك طرف مضحمل شود و طرف دیگر از وحدت منزجر چرا که محال است در تصادف دو قوه مستعدده متفاوته يك قوه مستملک نکردد و يك طرف مضحمل نشود. قوه شمشیر تا جسد دیگر با آن تصادف نکند برنده نیست و قوه تیشه تا با عضو دیگر مقابله ننماید شکستنده نه. پس معلوم شد که خالق عالم سبحانه و تعالی قوه رقة را محض این حکمت در زن آفریده که اگر زن به جبل خضوع و تسلیم متوسل شود مسلماً آتش غضب مرد منطفی شود و میل حرصش از جریان افتد چنانچه مرد با این تسلیم و خضوع نه نشیند و کوشه صلح و سلم نکزیند بر جنس اناث هرچی نیست بلکه چنین شخص درنده ایست که بصورت بشر در آمده و حیوانی است که تغییر هیکل نموده.

خداوند تبارك و تعالی برای ذکور و اناث طبیعتی مقرر فرموده که هیچکدام مستغنی از دیگری نیستند؛ زن را رفیقہ مرد قرار داده و او را در عالم حیات شريك عمر انسان نموده مثلی است

حکیمانه الرجل هو رأس المرأة والمرأة هي مجد الرجل، زن بی وجود مرد ثمر ندهد و مرد بی حصول زن اثر نه بخشد. زن اثر مرد است و مرد ثمر زن پس هر دو بوجود هم محتاجند و در عالم خلقت اولین ماده امتزاج. مردان لازم است که زنان را چون اجساد خود دوست دارند چرا که دو جنسین مؤثره اند که اثرشان واحد است و ابتاء آدم بر صحت این دلیل شاهد. عناصر مریبه به حسب ظاهر هیچ با هم مشابهت و جنسیتی ندارند ولی مؤثر اثر واحد و ابدا با هم مجادله و محاربه نمی کنند هر يك در اندیشه انجام مأموریت خویشند جز مابد بختانه این دو جنس با هم نمی سازیم و برای کج خویش تا بعیم و امتیازات مخصوصه در بین این دو جنس قرار داده ایم و تعلیمات و تادیبات را یکی سزاوار دانسته ایم و بد دیگری نه و غافل هستیم که امتیاز و برتری انسان خواه زن و خواه مرد به چهار صفت موکول فرموده اند: معرفت و محبت و خدمت و استقامت است هر يك از این دو جنس دارای این صفات اربعه شد او کوی سبقت میر باید آیا عقل و انصاف کواهی می دهد که اگر زن صاحب معرفت شود و عالم را محب و خادم گردد و در امورات استقامت ورزد در مقابل مردی سبك مغز و بی معنی که عوض معرفت بجهالت چسپیده و بجای خدمت و محبت اهل عالم به ظلم و فساد

عادت کرده ما بگوئیم این مرد مقدم بر زن است بعلمت اینکه او زن است و این مرد مثل این است بگوئیم هوای مملکت فرانسه معتدل است بعلمت اینکه نهر کانز در هندوستان داخل دریای بنکاله میشود. گفتیم که سلطه مرد سلطه اعتبار ووداد است نه ریاست جور و استبداد.

فصل دهم

در فرائض زنان و مایلزم آنان

بر علماء ثابت و محقق شده که ترکیب بنیه طایفه نسوان بیشتر از ترکیب بنیه مردان مختلف میشود و علتش را تبیین افکار آنها دانسته اند.

بموجب قانون طبیعی عالم یکی از شعار و اخلاق خصوصیه نسوان این است که در وظائف واجبات والدیه و انتظام معیشته بیتیة اعتنائی نمایند اولاً در تربیت اولاد بروفق منن خاصه و ترتیب صحیح بکوشند ثانیاً اهتمامی وافی در نظام بیتیة و حفظ مقام آسودگی و راحت همسر خود بذل کنند. چنانکه امروز مردان به تحصیل علوم و ادبیات محتاجند زنان محتاج ترند. هیئت اجتماعیة عانی وجود زنان دانا و بینا مثل مرغ بی پرو و درخت بی ثمر است

بعکس زنان نادان خارند در گلستان و کله اند در بوستان. هیچ مملکتی از خواب غفلت بیدار نمی شود مگر اینکه زنان و مردان آنجا یتا و دانا باشند باید دانست که معنی تمدن عالم عبارة از انتظام احوال عقلی و جسمی و تنظیقات منزل است انتظام اینها منوط بوجود زنان است و هم آنان اگر دانا باشند در تصحیح آن حاضرند و الا عقلشان از غلبه و فهم آن قاصر. زن عنصری است از عناصر مؤلفه هیئت اجتماعیة بلکه رابطه ایست متین و حافظه ایست حصین اگر لیبه و دانا شد این هیئت را ترتیبی خاص دهد و نظام و آداب حاضره را حفظ نماید و اگر بی فهم و مختل الشعور است سلسله قومیت را بکسلاند و سعادات و آسایش را بزحمت و فضائح تبدیل نماید کنجها را رنج کند و آبادیها را چون بوم ویرانی بخشد. وجود قبائل و عوائل را اس بقاء تمدن و عمران عالم فرض نموده اند و زنان را استاد و مربی این قبیله و خانواده قیاس فرموده اند. پس حالا که معلوم شد وجود زنان اس اساس هیئت اجتماعیة بشریه است باید فهمید که تعلیم آنها نیز اقدم و واجب از تعلیم رجال است بلکه کوجب الرضاع للأطفال و لزوم الماء للنبات است طفل تا شیر نخورد به فصل تمذیه نرسد و نبات تا سیراب نشود سر از حجاب تراب بر ندارد. هزار افسوس !!! وجود این مسئله در

ممالك شرقیه چون سیمرغ و کیمیا نایاب شده اطفال ما در دامن
کدام مهربان دانا تربیت میشوند و چکر گوشه کان مادر کنار کدام
صربی پنا مذهب و مؤدب کردند چرا اینقدر که اهالی غرب چون
برق جلو آیند و سبقت گیرند بعکس مردمان شرق پس روند و ترقی
ممکوس کنند؛ زنان اروپا و آمریکا مدتی است در غیرت و تعصب
ملی بر مردان تقدم جستند و کوی سبقت ربودند مگر روزنامه
نمی خوانند و تاریخ نمی دانند که طائفه نسوان آنها چه بناهای خیریه
بر پا کرده اند و چه آثار و طعنه دایر نموده اند که عقول ارباب
عقول از فهم آن عاجز و زبان گویندگان از بیان آن قاصر است.
همی کنید برای دختران مدارس انشاء نمایند [۹] اگر تربیت فرزندان

[۹] ما از ممالك خارجه چشم می پوشیم و وطن عزیز خود را بآنان تو بیخ
نمیکنیم و نمیگوئیم در نفس بندر شهر نیو یورک آنا زونی آمریکای شمالی مخصوص
تعلیم دختران چهار صد مدرسه مکمل علمی دایر است و سالی تقریباً فقط
پنجاد دختر با شهادت نامه دکتری از آن مدارس خارج شوند و با حیات نفوس
اهل علم میزدازند بلکه بعموم معارف شناسان و ترقی خواهان ملت عرض
میکنیم که دولت علیه عثمانی که پشتیبان کلیه ملل اسلامیه است و حارس شریعت
مقدسه حضرت خیر الانام محض تعلیم بنات در هر شهری سه چهار مدرسه
علمی دایر فرموده که دختران مجاناً در آن مدارس تحصیل میکنند بغیر اینکه
خود ملت نیز همت نموده از هر قریل مدارس علمیه محض تربیت آنان تاسیس
کرده اند چرا باید اقلاد در نفس پای تخت دولت علیه ایران يك مدرسه
مخصوص دختران بنا نشود مائمی خواهیم فیلسوف و دکتر شوند اما بدرجه بی

خود را آرزو میکنند بدو باید اساس تربیت ما در های آنها
محکم نمود حاصل بی زرع ممکن نشود و کنج بی رنج میسر نکرده.
فریضه اهمیه زنان این است که به جبل دین و تقوی متمسک شوند
هر عاقلی بصیر است که در این دنیا مرض بی دینی بی دواست
کلیه فسادات از این درد ناشی میشود. دین است که گنجهای را
راست نماید و آدمهای نا حساب را زیر بار حساب می آورد دین است
که حسن و قبح کردار و رفتار را بمردم می فهماند اگر دین در عالم
نباشد و حشیها بچه نوع بدور دایره محبت و شفقت کرد آیند
خلاصه آدم بی دین که روش خود را به بی قیدی و لا ابالیگری
تابع نموده ممکن نیست هیچوقت کار صحیح نماید و تابع قانون متین
شود همینکه زنان پا بدایره دانائی گذاشتند مردان از هر جهه
آسوده میشوند زحمتهای کم شود قال و قیل ها رفع گردد شب فراق
نقاب ظلمت از رخسار بردارد و روز وصال سراز کریبان دیبجود
بر آرد. چه بسا اشخاص بواسطه مصاحبت زنان نادان بمرض
ضعف و وهن گرفتار حالاً و مالاً به صدمات و زحمات فوق العاده

مباد نباشند و آداب دینیه خود را از روی معرفت یاد گیرند تا دین را طوطی
واری از مادر شان یارث نبرند و از روی بینائی بلوازم مقدسه آن رفتار
نمایند و از اوضاع عالم آگاه گردند چنانکه فعلاً اغلب زنهای اسم محله مسکونی
خود را نمی دانند. مترجم.

دوچار گشته اند و از نعمت سلامت و کنج فراغت بی نصیب شده اند بلکه چه بسیار قبایل و عشایر بواسطه زنان بی معرفت در عسر و سختی افتاده اند و بمحنت و بدبختی رسیده اند.

اغلب دول بواسطه کثرت و وفور علم و هنر نسوانشان باوج رفعت صعود نموده و بعکس بعضی بعزت و قوت معارف و مشاعر آنان به حضیض نیستی و خاك پستی هبوط کرده اند و فصاحت و طلاقیت بیان دختر مشهور فرانسوی در ترغیب اهالی فرانسه بآزادی و جمهوری و اثر کلام آن ضرب المثل جهان است.

پس خمشا بحال دولت و ملت که از نتایج هم عالی طائفه نسوان از غنائیم علم و عرفان بهره برند و از کنج رایگان صنعت و فضیلت قسمت بری دارند و از شجره حقیقت راحت ثمرچینند و فایده بینند. و بدا بحال ملت بدبختی که زنانشان جز شرارت و جهالت علمی نخوانند و غیر از جنک و مجادلات صنعتی ندانند و وجودشان آلت مضره و نفس مودیه گردد بهر خانواده وارد شوند امنیت صعود کنند و بلا نزول نماید. بیچاره اطفالی که نهال عمرشان بدست این صربیان جاهل کج و کوج شاخه بر آرند و ریشه بندند که دیگر هیچ باغبان کاملی نتواند آن اغصان معوجه را مستقیم نماید جز آنکه یا او را بهمان حالت بچی واکذارد و یا بقلع ماده آن همت بکارد.

زنان باید نه چندان دست اسراف و تبذیر به مکتب حاصله گذارند که با الاخره موجب خسران و علت حرمان گردند و هیئت حیا زنده کی خود و اولادشان را متفرق نمایند: و نه چندان بخیل باشند که نفس خود و خانواده را از نعمت راحت سلب نمایند و ابتلاء وطنشان را از اسعاف و احسان فراموش کنند.

بین تبذیر و بخل رتبه و گلاهدیزان زاد قتل

مثل زنان با معرفت به صخور متینی میباشد که عمارات عالی بر روی آن بنا کنند که از صدمات عواصف و سیول جوارف محفوظ ماند. و مثل زنان جاهله بزلزله ماند که در موقع اهتزاز خانه هارا ویران و نفوس متعدده را بی جان نمایند.

دین، یکی از حکماء آمریکا است میگوید: پدری که اولاد خود را عقل معاش و علم صرفه و اقتصاد بیاموزد بهتر از آن است که اموالی وافر و املاکی کثیره ویرا بترکه گذارد. و حکیم مشهور «هلیرتن» در تعریف غنی و فقیر گوید: غنی کسی است که دخلش بر خرج فزونی گیرد و فقیر شخصی است که دخلش از خرج نقصان آرد. پس اشتغال زنان در امور بیتیه مورد چند خواص است و معماری چند اساس اولاً او را از شهوات باطله دور سازد و از اسراف و تبذیرش محروم گرداند و ثانیاً فایده اعمالش

راجع به حفظ نسل و تربیت اولاد خواهد بود. یکی از علوم مهمه که در ممالک خارجه به دختران تعلیم کنند فن تدبیر منزل و حفظ صحه و مواظبت مریض در غیاب طیب و علم فیزیولوژیا و تشریح است که باید حتماً بیاموزند و برای آسایش انسان بکار برند.

اگر حتی نظر کنیم و بدقت تأمل نمائیم خواهیم فهمید تا چه اندازه این مسئله بر زنان واجب است تا در صحه مزاج اولادشان اهتمام ورزند. عوض کویه و ندبه که پهلوی بستر مریض میبایند علماً در حفظ نکات صحه آنها بپردازند تا از بی علمی تیر به کبد نزنند و آتش به خرمن خود نیاندازند.

دانایان با بصیرت می دانند تا چه درجه بر نسوان تحصیل این علوم حکم وجوب دارد. حرکات شبانه و روزانه ما محتاج مبادی علم حفظ صحه و تدبیر امر مریض است چه رعنا جوانان بعات جهالت ما دران در حفظ صحه آنها شربت مرک نوشیدند و کاسه حیات ریخته اند. باید زنان همیشه خانه و مسکن خود را نظیف و تمیز نگاه دارند چه که این عمل خود داء هر دوائی است و دافع هر وبائی. امروز تمام اطباء متفق القولند که مورث اغلب امراض مسریه و وبائی کثافت و عدم نظافت است. چنانکه در هندوستان بندرت فرنگیان مقیمین انجا بمرض طاعون مبتلا شوند

عات همین است که زنان اروپائی و امریکا بواسطه علم حفظ صحه در رعایت نظافت و قلع کثافت کمال دقت بعمل آورند بعکس هندوهای اهل از کثرت نجاست و کثافت جبلی و فطریشان هر روز هزاران مبتلا و تلف شوند ذلك جزاء الذين لا يعلمون.

زنان شرقیه را لازم است که منزل و مسکن خود را باحسن نظافت و لطافت نگاه دارند. کرباس منسوج وطن خود را با کمال افتخار ملی هر هفته شسته تمیز بپوشند تا از اثر دقت آنها اهل البیت از سرایت امراض مصون مانند وبه نعمت مجهول القدر صحت فائز گردند. بخصوص امر مهم حفظ صحه تدقیق در طبخ و پرورش مأکولات و مشروبات است که اگر از درجه نظافت خارج شود هر قطره اش مولد امراضی چند شود. سر رشته این همه اعمال در قبضه وزمام دانائی طائفه نسوان است اگر کما یلیق دانا و آگاه شدند میتوانند این بار سعادت عمومی را بمنزل برسانند والا چون زنان حالیه شرقیه در کل مانند زرا محال است عالم طریق کج بویید و جاهل راه راست جوید. و عجب است!! بمقتضای آیه کریمه کل خرب بما لایهم فرحون هر دو طبقه به رفتار و کردار خویش خوشنودند. امروز بطور یقین وجود جهل در طائفه نسوان بمنزله اثر مرضی است در بلدان باید اطباء حاذق و حکماء ماهر

علاج واقعه را قبل از وقوع نمایند تا مرض سرایت نکند و در رد
شایع نکردد آنوقت چاره از دست رود و علاج متعسر شود
پس کسانی که بر حفظ صحت جسد مملکتی کوشش کنند و حذاقت
بمخرج دهند اولاً باید علاج آن واقعه را نمود و اسباب تعلیم دختران را
بطور مشروع و صحیح فراهم آورد تا فایده از آنها به پسران
راجع شود و بنیادشان از طفولیت محکم نمود. اگر زنان از علوم
بهره نبرند چه میدانند اگر هوای منزلشان را عوض نکنند آسید
کار بونیك هوا زیاد شود و اکثرین در روح الحیات، قلت یا بد علت
اختلال مزاج شود و باعث انقطاع رشته حیات گردد یا حلول آفتاب
میکروب امراض مسریه را دفع نمایند.
یا آب خالص کدام است و ترکیب اطعمه و اغذیه بچه نوع ممکن
است تا محل صحت مزاج نکردد پس لازم است که دختران را
بعلوم سطحیه آشنا کنند و قوه مستعدده آنها را باطل و عاقل
نگذارند. مگر جنس اناث چه معصیتی مرتکب شده اند که باید
حکماً کور بیاوند و کور برونند و در عالم هیچی نفهمند. آیا اگر دختران جغرافی
یاد بگیرند بی دین می شوند؟ و یا اگر حکمت طبیعی بخوانند و به
طبایع مخصوصه موجودات اطلاع حاصل کنند از ایمان خارج می
شوند؟

نه بخدای واحد اخلاق مهذبه نسوان مکارم اخلاق است
و معرفت آنان روشنی نفس و آفاق اگر ما دران ما دانا بودند ما
جاهل و نادان نمی ماندیم و سرکشته و حیران نمی شدیم و ننگ
شرق نمی گشتیم.

❖ فصل یازدهم ❖

❖ در اینکه عقل و جمال دو معظم و سابط سعادت زوجین است ❖
چنانکه نور مشرق جمال طبیعه ساکنه دلگیران را مسروری
کند و طبایع بارده پیران را محرور مینماید عقل نیز لباس شرافت
و فضیلت جنس بشر است و روشنی چشم اهل بصر. جمال دیده ها
را نور بخشد و عقل قلبها را سرور. جمال معنی بهجت است و عقل
کنز معرفت
وحلیه کل فتی فضله و قیمة کل امرء عقله

عقل جمال را بدرجه کمال رساند و در نبودن آن خود را
بجایش نشاند. عقل ما را بر سریر سروری نهاد و در کرامت و شرافت
بروی ما کشاد. جمال چون کلی است که خود را موقتاً در هر بوم
و بر جلوه دهد و هر چند روزی کلشنی را آرایش بخشد ولی عقل
جوهر فارقه و زینة باقیه است. انوشروان میگوید: «عقل از همه

کس بخدا از دیکتر است و برای سلطان و رعیت بهتر از عقل زینتی نیست زیرا عقل است که حسن و قبح را فرق دهد و زشت و زیبارا امتیاز گذارد. حکیم دیگر میگوید: «هر چیزی در و فورش ارزان شود الا عقل چون زیاد گردد گران شود».

تعد رفیع القوم من کان عاقلاً وان لم یکن فی قومه بحسب اذا حل ارضاً عاش فیها بقله وما عاقل فی بلدة بغریب پس زنان را لازم است تا توانند در ترویض عقل و تهذیب اخلاق خویش بکوشند تا فضیلت خاصه تحصیل نمایند. زن عاقله مولد سرور و ابتهاج است و داء صحت هر مزاج و امراض مزمنه را اولین علاج تا در مجالستش حاضرین کسب کمال کنند نه فریفته جمال شوند. اگر دارای جمال است عقل انرا بدرجه کمال رساند و اگر دارای آن نیست عقل مقامش را بدرجه رساند که هموم ناس بمعاشرتش استیناس جویند و مجذوب خاص وعام گردد.

فخديها السحر الحلال لو انه لم یجن قتل السامع المتحرز ان طال لم یعمل وان هی اوجزت ود المحدث انها لم توجز زنانیکه در کسب مدارج عقل و مزایای آن اعتنا ورزند و اهتمام نمایند در کل شفه و لسان مشار با البنان اند و محسود خلق جهان عقل چشمه سرور است و کان نور. عبد الله نصاری میفرماید: «خدا یا

هر که را عقل دادی چه ندادی و هر که را عقل ندادی چه دادی. العقل کنز لا یفنی یعنی زمانیکه دارند عقلند و صاحب فضل کنز اسمائشان فانی نشود و خزینه عنوانشان محو نکردد. تادر عالم کتب و تواریخ باقی است نام نیکشان موجب تذکار است و منظر اولو الأبصار چنانکه در صفحات تواریخ این نسوان بدکاء عقل و حسن سیرت قابل توجه خوانندگان اند مثل دבורه و استیر و یهودیت و زنوبیا و ژاندارك فرانسوی و کاترینا امپراطریس روسیه و الیزابت ملکه مشهوره انگلیس و زن کارفیله و مادام دیستابل و مادام راش و غیرانیها.

بهترین نصایحی برای طبقه نسوان این است که الفاظ و کلام خود را بکفتگوی سخریه و استهزا ملوث نکنند و تکیه صحبت خود را کلام خشن و بی معنی قرار ندهند بلکه انرا بطیب ظرافت و حسن بلاغت نمکین ورنکین کنند تا محبوب خاص وعام شوند زیرا تکلم بحديث باطل بلا طائل شیوه جاهلان است نه طبیعت عاقلان تزه لسانك عن قول تعاب به وارغب بسمعك عن قيل وعن قال لا تبغ غیر الذی یعنیک و اطرح الفضول تحیی قریر العین و البال این صفتی که در زنها مشاهده میشود یعنی تکلم به بیانات سخریه و نطق بمقالات بی بنیه مرضی است از امراض مسریه دواء این

داء و علاج این وباء علم است . علامه مشهور شامفود میگوید :
« زن کامله ذات خود را نظر بمزایای نفس معتبر شمارد نه بمزایای
رخسار و جمال » .

اقبل علی النفس فاستعمل فضائلها فانت بالنفس لا بالجسم انسان
زنان بی هنر چون مرغ بی پر و درخت بی ثمرند خواه سلاله
خاقان باشند و خواه کدای بی سروسامان هر که در کسب فضیلت
کوشید جامه وقار و شرف پوشید .

ایها الفاخر جهلاً بالحسب انما الناس لأم ولأب
انما الفخر بعقل راجح و باخلاق حسان و ادب
جمال هبه ایست الهیه و منحه ایست طبعیه . مشهدی ایست که
هر ناظر را لذت دهد و هر خاطر را حلاوت بخشد اذهان را
مشغول دارد و جنان را استمالت کند . قلب را خلج و حواس را
حرکت دهد . سطوتش لطیف است و سیادتش عنیف . علت
عریان حلیه سواد هر زاهد است و آتش التهاب هر معاند . عاقل
و مجنون قوی و ضعیف در تحت حکمش در آیند کبیر و صغیر امیر
و فقیر بدور شمع وجودش گرایند . بزرگان را پستی دهد و صغیران را
بلندی بخشد . لثیمان را عزیز کند و کریمان را ذلیل .
عرفاء جمال را از سماء کمال نازل نموده اند و عظمتش را ستوده اند

در هر زمان و اوان در نزد کل شعوب و قبائل حصول جمال
عبادت رسیده بعلمت اینکه جمال مولد حب است و حب سید عالم
و مولای هر آدم .

وقتی که بحکم عقل رجوع کنیم و اقوال مشاهیر اطباءیکه در
اینخصوص بحثها کرده اند ملاحظه نمائیم می بینیم که جمله براین
مسئله حکم میکنند که لطافت هو اوصافی آب و اعتدال در مأكول
شفا و علاج هر اجسام است . و همچنین اگر در کتب اشخاصیکه
عمرها صرف تدوین علم جمال کرده و امهر مصورینیکه سالها در
قدود بشریه درس خوانده اند مطالعه نمائیم دریا بهم که متفقاً امر
نمایند که جمال آن است که باری تعالی فطره ویرا بر قالب بشر رسم
فرموده نه جمال اصطناعی که مکروه هر بیننده دل آگاه است .

امهر اطباء متفق القولند که استحمام با آب بهترین وسائل صحت
جسدیه است و نظافت و پاکیزه کی اولین قوه بنیه بدنیه [۱۰] یکی

[۱۰] اطباءیکه استحمام را وسیله عفو فرض نموده اند مقصودشان
آب حمامهای اروپا بوده نه آب حمامهای ایران که مملو از کثافت و میکروب
امراض است . اغلب امراض جلديه و انواع ناخوشیهای مسریه که در ایران
شیوع دارد از نتیجه شست و شوی در آن آبهای کثیف است . معنی غسل
این است که کثافتی که بر روی جلد چسبیده و منافذ جسد را پوشانیده با آب
خالص و صاف شسته تا آنها بریزند نه اینکه خسته حمام را بر از آب نموده
پیر و بر تا مرد وزن يك بلد داخل آنجا شده افات و نجاسات بدن خود را

از اخلاق سیئه نسوان این است که به جسد و صورت خود بعضی ادویه و دهنیات استعمال و ضماد کنند غافلند که اغلب اینها برای جسد علت حدوث فلج و تشنج است. سفید آبی که بصورت و کردن خود می مانند کار بونات سرب است که اطباء آنرا سم قاتل و متلف جسد گویند مخصوصاً اعضاء مضموده را به تشنج آورد. تنفذ آن بداخله بدن مورث جنون و اختلال حواس شود علی الخصوص ظاهراً نیز در استعمال آن مرز خرفات در انظار شکل اضحی که سخریه شوند امید و ارم زنان شرقیه با الطوع از استعمال این بلای مبرم دست بر دارند و به حسن طبعی خداداده خود مقنع شوند که اصل معنی حسن این است و نصایح حکماء چنین

حسن صادق و کاذب

میکویند وقتی که بلقیس ملکه سبا برای امتحان حکمة حضرت

مخلوق آن آب نموده خارج میشوند و دیگری بامید تطهیر و تفهیل بآن محل داخل شده یا غسل جنابت نمایند و یا غسل جمعه مدتی نکشد که بامراض مختلفه مبتلا شوند و جان عزیز را بسپارند. نمی دانم چه وقت باید ما به بیم که امت حضرت خیر الانام حدیث شریف النظافة من الایمان را اطاعت نموده به تنظیفات لازمه خود پیر دازند. يك وقتی مسلم خان سرهنك طهرانی معلم موزيك حرف راست و حسابی را بطور مزاح می گفت: «فلانی امتیاز می که حمام گروس با سایر حمامها دارد این است که میکروب آب حمامهای سایر بلاد ایران با میکروسکوب دیده میشود ولی در آب این حمام بدون وسیله میکروسکوب میکروبهها محسوس می شوند». مترجم.

سلیمان علیه السلام از اقصای ارض سفر نمود دودسته کل یکی مصنوعی و دیگری طبیعی همراه داشت که هیچ ممیزی نمی توانست در بین آن دو امتیاز گذارد وقتی که بشرف لقای آن حضرت رسید عرض نمود برای امتحان حکمت شما این دودسته کل را آورده ام میخواهم بفرومائید کدام يك صناعی است و کدام يك طبیعی حضرت سلیمان بواسطه اینکه از مجاوبه ملکه عاجز شد حالتش غضبناک گشت و مدتی مهلت خواست با ملکه متفقاً داخل باغی شدند تفرج میکردند نظر حضرت سلیمان بکلی افتاد که مورچه ها بدور آن جمع شده اند از این مشاهده استنباطی نمود و فرمود آن دودسته کل را زمین بگذار ملکه اطاعت نمود مدتی منتظر شدند دیدند مورچه ها بدور یکی از دسته ها جمع شدند آنحضرت آنرا برداشت و بملکه داد و فرمود: «این دسته کل طبیعی است». بر تعجب و اندهال ملکه افزود و حکمت آنحضرت را تحسین نمود.

حقاً میخواهند به تحمیر و جنتین و تخطیط حاجین صنعت طبیعت را بهم زنند. و به تبیض رو و صبغ مو خلقت الهیه را تغییر دهند. و به سفید کردن کلو و پیوند کیسو صاحب حسن شوند. و به شیوه حرکات و رموز اشارات به جمال نایل گردند. اوقات عزیز خود را صرف این مهمالات می نمایند.

غیر از جاهل فاسد و غافل حاسد کسی در احسن و جمال خدعه نکند. زن عاقله داند که حسن صورت عرضی در شرف زوال است و علت اختلال احوال. اگر دارای حسن طبیعی شد خالق حسن را بستاید و اگر نشد پس فخر اوست زیرا شرف به حسن اخلاق و طباع است و اتمام دعوت نفس و اتضاع.

ان الملیحة من كانت محاسنها من صنعة الله لا من صنعة البشر بعضی ناس بملاحظه قلت عقل وعدم حواس حسن را تناسب اعضاء و راستی قد و بالا دانند اما دانا نفسی را باحسن نداند مگر اینکه با آداب سامیه و اخلاق عالیّه فایز آید پس اصحاب ذوق و ادراک شیفته عاقله عقیقه اند و مقتون عالمه لطیفه. از رخسار جز بهشت نخواهند. و از گفتار جز عذبه نطلبند. زن را نیکوئی کار شرط است نه حسن رخسار.

فلا تجعل الحسن الدلیل علی الفتی فما کل مصقول الحدید یمانی نه فقط این مسئله در نسوان علت نقصان است بلکه قانون عمومی اهل جهان است اگر خاقان چین نعل اسبش را از طلا بنده و دم ویرا با الماس و مروارید زینت دهد و چهارصد ملیون نفوس رعایانش او را پسر آسمان گویند اما چون بی علم و معرفت است و مغرور جهالت از اقصای غرب دولت کوچک پورتهال با آنجا

می شتافت و از املاکش تصرف می کنند این نیست مکر دست بی علمی و جهالت که یقه سلاطین شرقیه را گرفته رهایشان نمی کند و آنها را باین منخرافات یعنی خود را بزرگ کردن در خاک مذلتشان نشانده پس معلوم شد در هر شیء زینت صادق و اصلیه منوط است نه زیور صناعی و استعاری هر قلمتی که لباس حقیقت پوشید در سلك اهل علم و معرفت در آمد. این است امتیاز کار عالم و جاهل کامل و غافل. هل یستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون.

فصل دوازدهم

در محبة ولذة و میل است

۱

در محبة

محبة ناموس کلمه عنایه للهیه است و ضابط مجموع نظام بشریه. بهر قطری روآرد عمارت نماید و از هر دیاری رحلت کند خرابی رساند. محبة عمود نستوار تمدن است و اساس پایدار تمسکن. بی وجود او هیچ بنائی ثابت نکرد و هیچ اساسی قائم نشود. اگر محبت را کلمه عنایت خدائی کفیم خطائی نیست زیرا در عالم مصدر افعال غریبه است و تاثیرات عجیبه. بی سبب فلاسفه ویرا سید عالم نکرته اند:

علی وجهها نور الصلاح یلوح ومن ثمرها عطر الفلاح یروح
 وبرق الهدی من لفظها متألّق ومبسمها بالطیبات یفوح
 وفی خدّها ورد المسرة ینجلی لنا وبه قطر الهناء صریح
 وقد لها یهتز عن طرب کذا علی غصنه طیر السلام صدوح
 رعی الله قلباً فیہ قد صاح صوتها وقاتل قلباً فیہ لیس تصیح
 هی الاصل فی الاکوان ففی مثابة لكل قلوب العالمین تریح
 بها تحسن الدنیا بها تفضل الوری بها کل شیء صالح وملیح
 لدی وجهها تجشو القبائل کلها وکل سجود لما یعاب صحیح
 بها کافة الاجیال غنت وقد اتی لها من جمیع المنذرين مدح
 هی الکرب السیار فی فلك الدنا به السعد ینغدو والنحوس تروح
 مادام دو ستایل که یکی از مشاهیر نسوان اروپا وفضلائی آن دیار
 محسوب است میگوید : « محبتی که از فضل منبث شود نفس را
 عزیز کند و خاطر را شریف دارد . همین محبت است که تحسین
 وتهذیب اخلاق نماید و عقل انسان را بپایه رفعت و برتری رساند .
 محبت خاصه است که طبیعت ویرا برای تحریک خلائق و تدبیر
 کائنات در تحت اشکال مختلفه دعوت ناموس برگزیده عرفاء گویند
 محبت اقتداء و پیروی طبیعت محیطه است یعنی انسان زمانی که
 نفس خود را کامل دید نفس خود را مدیون محبت خلق جهان داند

وچنان در هیئت پیچیده آن تدبیر نماید که افکار را در ورطه
 طبعیین اندازد و برای هر حرکتی اسم مبهمی گذارد . محبت است
 که عالم را به قیام آورد و جمیع اشیاء را بمرکت ندازد . با محبت ممکن
 است رشته هر امری بدست آورد و سر پوش هر کاری برداشت
 و به حفظ اجزاء پرداخت .

پس بدون محبت در میانه جنس بشر انتظام اجتماعی در کنار
 نیاید و امور بوجه مقصود صورت نگیرد زیرا برای تالیف بین
 افراد متفرقه محبت قوه ایست وحیده و وسیله آکیده . همین محبت
 است که میانه دو نفس منفصل زن و مرد پیوند و وصلت دهد
 و آمیزش بخشد این محبت را محبت صالحه گویند زیرا واسطه مخصوص
 بین الزوجین است و رابطه محروس جنسین . این محبت جوهری
 ایست که هر خانواده را قیام دهد و هر معیشت را اصلاح نماید .
 احوالات مجتمعه انسانی در حمایت آن استقامت یابد . و تمدن حقیقی
 باعانت او عمومی گردد .

محبت طاهره محبتی است که دامنش بلوث خصومت آلوده
 نشده . و سمع اخلاصش به بیان عداوت مکدر نکشته . جز در
 حصول رضا و استحقاق سعی ننموده و جز در طریق خلو و وفاق
 راضی نه پیوده . از محبت طاهره سرور دائمی حاصل شود .

و دارند آن به فرح خصوصی نائل گردد. با این محبت الفضا در
قلب معنی جا گیرد. و بواطن در ظواهر مرآت صفا مرئی شود.
نطق و قصد چون دو برادر توأم گردند. صداقت بهر محفل قدم
گذارد و عداوت رخت هجرت بر بندد.

۲

در لذت

نتیجه حاصله اشیاء که در نفس بروز نمایند اهل عالم ویرا لذت
گویند. لذت بحدی منتهی نشده یعنی آخر ندارد. و از جمله اشیاء
غیر محدوده یکی این است. پس درجه لذت تا بحدی برای دارنده
آن نفع بخشد که عاقبتش بضرر منجر نشود. ولی لذاتی که از ممنوعات
و مناهی حاصل شخصی می شود ویرا لذت نکویند بلکه عصبیان
و کناهش نامند. این است که گفته اند: «حب التناهی غلط خیر
الامور الوسط». معنی تناهی کراهیه کردار و ناپسندی رفتار است
فونتلیکی از اعضاء جمعیه علمیه آکادمی فرانسه ملاذ را کلاً مباح
شمرده و بر اباحه آن امر نموده. هلفیتیوس فیلسوف میگوید:
«اراده خداوند بروفق صلح و عدل است بندگان خود را در این عالم
بجمیع ملاذی که مطابق استفاده عمومی آید متمتع فرموده». و
سلیمان حکیم گوید: «ملذات را برای ایام جوانی خودتان کل زینت

قرار دهید». ابیکورس که اغلب فلاسفه مقلد و معتقد آداب
و آراء ویند میگوید: «بر انسان واجب است از حیاتی که خارج
از ولیمه و وظیفه اوست مفارقت نماید» عنتره شاعر گوید:
لا بد للعمر النفیس من الفنا فاصرف زمانک فی الاعز الا فخر
وجود لذت در هیچ مکان و زمانی زائلی نکردد و در هیچ دور
و عصری مضمحل نشود. لذت در بستان حیات کل همیشه بهار
است و در مرآت زنده کی انوار ابهار. لذت مورث جود است
و موله سرور. پس اگر لذت در قالب انسانی دارای این قوه رفیع
است و اثر منیع باید در تحصیل آن اجتهاد نمود. و زواج اعظم
رابطه این لذت است. مقصودنه لذت خواص مباحه زن و مرد
است بلکه ملذات کثیره است که مستوفی شروط لازمه زواج است
و مستدرک عهود واجبه امتزاج.

وقتی که ما نظر بمادری اندازیم که طفل صغیر خود را شیر می
دهد می بینیم چه قدر جلب نواع ملذات مختلفه می نماید اگر کسی
از عواطف و شواصر لطیفه ایام رضاعت عبرت گیرد خواهد در
یافت که ما در چراسمی میکنند که آنچه در کبد دارد در پستانش
جمع شده به طفلش بخوراند؟ غیر این است که میخواهد آن لذت
مخصوصی که در محبت است حاصل کند. و یابد زمانیکه می بیند

اولادش پسر یا دختر عصری از مکتب مراجعت کرده بدورش
کرد آید و نخبه درس تحصیلی آن روز خود را برایش بلحن خوش
میخواند. و كذلك سایر اشخاص علی تفاوت فهم و ملی قدر
عقولهم هر یکی به چیزی عشق دارد و تحصیل لذت می نماید. خلاصه
اینها محض استفاده لذت است و میزان محبت هیچ کاتب بایسانی
ن تواند لذت و شواغر مودت و وداد والدین را توصیف نماید پس آب
لذتی که بر صفحات خدود حسن و ظرافت مقطر شود لا تعد
است در میزان خرد نسجد و در قالب تعقل نکنجد.

در صورتی ما کم و کیف آنرا مشاهده میکنیم که هر چه عالم
و آدم دانا و کامل ملاحظه کنیم می دانیم که مبلنی لذت و محبت بیشتر
تحصیل شد. هان!! ای بنی نوع بشر بدانید که شما تکمیل نمی
شوید مگر بزواج. برای زنده گانی در این عالم باید زراعت کرد
و تخم افشاند. کسیکه زرع نکرده محصول نخورد پس
مزوج شوید. زواج موجب نظام اکوان است و انفاذ اداره
خالق منان. زواج صوت قضا و طبیعت را اجابت گوید. هیئت
مجمعه بشریه را بتولید نوع و تکثیر بشر ترغیب نماید.

جمع ادیان و شرایع مدینه بامر زواج امر نموده اند. زواج مفرح
قلب است و تقوی جسم. عمر را در از کند و صحت را حفظ نماید.

عنان شهوات را محکم در قبضه اقتدار خود نگاه دارد صابر را
راحت گذارد. برای امراض جنون و اختلال و غیرها از امراض
عصبیه و دماغیه سدی است حصین و مانعی است متین. برنی
این مسئله دلیلی واضح و برهانی قاطع است که عازین و مجردین
غالباً کم عمر می شوند. یکی از منافع زواج این است که انسان را
از عادة مضره نگاه دارد زیرا در عدم مواظبت نفس بی زمام آرام
نگیرد و نصیحت نپذیرد بنای صحت را منهدم کند و خود را در
مهلکه اندازد چنانکه اغلب اطباء متفقند که عمده امراض چون
مالیخولیا و بله و المانیا و اختلال و صرع و هستریا و فلج و سل نتیجه
بی زواجی و معاشرت زنان مریضه است این است اغلب اشخاص
بامراض مدریه و کبدیه و عصبیه مبتلا و دردشان بی دوا شده است
نعوذ بالله از عواقب این حرکات و نتایج این سیئات. منشاء این
عادت معاشرت ردیئه حوادث است که از اختلاط اجناس مختلفه
و عوائد متنوعه تاثیر کند. فساد از علیل به صحیح منتقل شود و عناد
از هم نشین سرایت کند.

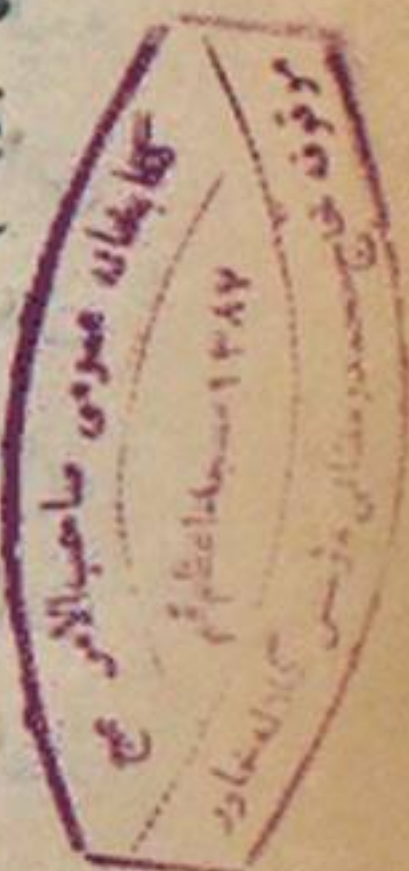
علتش این است که این اشخاص صحت و عقول و آداب را
فوت نموده اند و وجوه اعمال و افعال خود را تحت اغطیه و وراء
ستور رسم کرده اند و بر صفحات اخلاق و مظاهر احوالشان

حجاب جنون کشیده اند . پس مزوج شوید تا از این عادت
مضره خلاص گردید . زواج شمارا بمنافع جزیه رساند و بروساده
عیش و صفا فشانند . عمر شمارا طولانی کند و قواء جسدیه شمارا
در حد اعتدال نگاه دارد . تخم هنا ولدت کارد و حاصل حظ
و سرور در و نماید .

خطیب بلیغ و شاعر لیب در این مغنی اشعار ذیل را سروده
و آن این است :

یا زمان الشباب سقیاً ورعیاً   و سلاماً یا خیر کل زمان
قد ظنناک یا نعیم مقیماً   ما ظنناک نشأة النشوان
نحسب العمر فیک دهر أطویلاً   والیالی تمر مر الثوانی
کم نشقناک نشق نفحة طیب   ورشفناک رشف خمر الدنان
وشغلنا عن الحیاة بلهو   وانصرفنا الی الوجوه الحسان
وسکرنا فاما ذنا الصحو حتی   آذنتنا السنون بالحرمان
غیر ان الشباب لا بد فیه   من غرور یسطو علی الشبان
ای غصن ما حرکتہ ریاح   ای قلب لم ترمه عینان
فاخو الرشد من صمما قلبه من   غفلة الجهل قبل فوت الاوان
وتحلی من الهناء بما یب   تمی صحیحاً علی ممر الزمان
فانتهب فرصة الصفاء استہاباً   لا تظن الصفاء ظیلاً ثانی

و ادخر من صباک جسماً معافی   فالصبا والصفاء لا یخلدان
و تمتع بذات خدر حلیل   ناعمک بالرفاء والولدان
فهی تهذیبک من نسیات فیهما   منعشات الارواح والابدان
وحوالیک من بنیک عیون   لا عیون المهی ولا الغزلان
ووجوه تقنیک عن شعر موسی [۱۱]   ولیالیه اربع او ثمان
و خدوداشمی و اطوی و اندی   من دموع الصباح فی نیشان
ولهم فی حدیثهم نعمات   یا حنینی لنعمة الکروان
هذه لذة الحیاة وهذی   ایها الناس غبطة الانسان
شخص کامل خورده بین و مرد عاقل با تمکین کلیه حواس
و خیالش بر این است که از وی خلقی دانا و فرزندی بینا باقی ماند
و بخدمت ابناء آدم و اهل عالم قیام نماید و توجه و نظر التفاتش
همیشه نسبت بوی است که از کنج دانش بهره برد و در معرض
پیش متاع معرفت خرد . پایه تربیت ویرا محکم نماید . معلوم
است که پایه تربیت اولاد منوط بمعرفت ما دران است و دانائی
آنان و آنهم دیه ایست بر عاقله و وظیفه پدران است که به تشویق
بزرگان بنات خود را در دبستان هنر با معرفت نمایند و از قید وهم
و خیال و کدر و ملال آزادشان فرمایند تا عالم لباس بدیع پوشد

[۱۱] شاعری ایست مشهور در فرانسه . مترجم .

وخلق آن طریق منیع پوید . پس تا توانید در سعادت حیات
و شريك عمر خود اهتمام ورزید و در اعمال و افعال خودتان
طریقه سلم و صفا پوئید که مقام انشاء انسان بلندتر از این است
و شأن نژاد بشر نه چنین است . جنك وجدل شیوه درنده گان
است نه خوی انسان . هان بگوئید که امروز روز آز مایش
و امتحان است والمرء فی الامتحان یکرم او یهان .

۳

در میل

تا بحال هیچک از فلاسفه را نجسته ایم که به تحدید
میل احاطه جامع و مانع کرده . و یا کاملاً به تشریح آن پرداخته .
و در بونه خیال منجمدات آنرا کد اخته باشد . نهایتاً بعضی سطحاً
دانسته اند که میل عبارت از جاذبه ایست که قلب را بسوی
دیگری جذب مینماید . نه اینکه احسن و الطف و اجمل از او
باشد بلکه بواسطه امتلاء باصره از قوه غیر منظوره که ویرا بدان
سو کشد . و اعم از اینکه مصدر این قوه عقل باشد یا مشاعر قلبیه .
پس نتیجه واحد است که دائم ما را بانجذاب شخص متعجب
دیگر محرك است . انجذاب موره میل نیز بتفاوت اراده
و خواست است . یکی رعنا و دیگری قصیر و زیبا اراده دارد .

یکی فربه و سمین جوید . و دیگری ضعیف و این . یکی شیفته
مو و کیسو است و دیگری فریفته چشم و ابرو . یکی طالب خط
و خال است و دیگری مایل حسن و جمال . یکی را صحبت خوش
آید و دیگری را رؤیت در نظر آید . ژان ژاک روسو فیلسوف
معروف فرانسوی زنان ترشیده و عبوس در نظرش جلوه میکرد .
دانای مشهور دیکارت زن سرخ مو و کشاده رو را دوست داشت .
میل این دو فیلسوف کبیر تا شیء از تأثیرات حداث و ذوق
تصرفات و دخالت بود زیرا زمانی که ذوق قابل تغییر است میل
نیز تابعاً متغیر می شود . جماعتی مدتی بزنان شکم بزرگ میل
میکردند و فرقه فعلاً بزنان کمر باریک .
فرانسویان موزرد و آلمانها چشم کبود را میخواستند و اغلب
اهل شرق چشم و ابرو سیاه . پس معلوم شد که درجه میل و ذوق
بتفاوت است و متصل در تغییر . درجه میل در طایفه زنان
بیشتر از مردان است . قوه میل در آن طبقه نتیجه ها بخشیده
و اثرات باهره نموده حکایت درجه میل و محبت ژان دارک دختر
چوپان زاده فرانسوی در آزادی وطن خویش از تصرف انگلیسیان
بر این مسئله کواهی است صادق و آن این است :
در سنه ۱۴۲۰ میلادی دو فن شارل ششم پادشاه فرانسه در

خفا دختر خود کاترن را به هانری پنجم پادشاه انگلیس تزویج نمود و تاج و تخت فرانسه را با و واقعا بش بخشید که بعد از فوت وی متصرف شود. اتفاقاً شارل دیوانه و هانری هر دو در سنه ۱۴۲۲ فوت نمودند. هانری ششم پسر هانری پنجم حسب الوصیه تخت و تاج فرانسه را متصرف شد و در پاریس جلوس کرد و حکمران مطلق دو مملکت گردید. بیچاره شارل هفتم پسر شارل ششم بی مملکت ماند. کلیه سنیورها بدور هانری در پاریس جمع شدند جز چند نفر از آنها وفا داری کرده شارل هفتم را در یکی از ایالات فرانسه بورژ پادشاه نمودند. در این سال در اقلیم فرانسه دو پادشاه کنجیده بود. یکی در پاریس و دیگری در بورژ. ولی پادشاه پاریس غالبتر از این پادشاه بود. اغلب فرانسویها بر این سر شدند که خود را آزاد نمایند و حرفشان این بود که مملکت و خاک فرانسه از ما است شارل ششم منتهی بزرگ شرفی بود و حافظ و پاسبان ما. از حاصل زحمت ما زنده کی میکرد: چه حق دارد يك مملکتی را بهوای نفس خود باین و آن به بخشد. در گوشه و کنار از این حرفها میزدند چون اوضاع هرج و مرج بود کسی بحرف حسابی آنها گوش نمیداد.

از آن طرف هر روز بر تسلط هانری ششم افزوده می شد و ایالات اریلیان را در تحت تصرف خود در آورد و قلمروش وسیع گردید. در قریه دمری دختری چوپانی ژان دارک نام در سن ۱۷ سالگی میل نمود که فرانسه را از چنگ انگلیسیها خلاص نماید. فکر صحیحی نمود که مطلب را بطور الهام و رؤیا بمردم به فهماند. در اول مسئله را با قریبا و خویشان خود ذکر نمود که چند روز قبل از آسمان ندائی بکوشم رسید که میگفت: «برو و وطن را خلاص کن». آنها بیچاره را ستهزا نمودند ژان دارک از این خیال منصرف نمی شد و هر روز که با کوسفندانش بسجرا میرفت مترصد وقت و فرصت بود. روزی در بیابان یکنفر از یاوران فوج متعلق شارل پادشاه بورژ را ملاقات نمود مطلب را نیز برای او بیان نمود و خود را روی پایش انداخت. و مقصودش این بود که وی را نزد شارل برساند. یاور بحرفهای او خندید و او را به صنعت چوپانی که داشت دلالت ورهنمائی کرد تا از این خیال منصرف شود ژان دارک باین اعتراضات دلخور نشده چند روز بعد لباس سر بازی در بر کرد و بسر وقت شارل هفتم روانه شد. در وقتی رسید که شارل از شهر شینو مراجعت میکرد و چند نفر از

سنیورها [۱۲] در معیت او بودند ژان دارک خود را روی پای او انداخت و مقصود خود را بیان نمود که چنین الهامی بمن شده است دعا دارم چند فوجی بمن مرحمت فرمائید تا فرانسه را آزاد نمایم شارل در جواب گفت:

«اگر خداوند اراده فرموده که فرانسه را از چنگ انگلیسیها خلاص فرمایند ممکن است بی قوه و استعداد عنایت نمایند.» ژان دارک با حالت کریه گفت: «شما لشکر به من التفات کنید خداوند ظفر می دهند» شارل از این حالت ژان دارک بر حرم آمده راضی شده چند فوجی با و داد و ریاست آنرا به عهده خود او واگذاشت ژان دارک با آن افواج بر نواحی اریلیان غالب آمد و انگلیسیها را بیرون نمود. فرانسویان از مشاهده این ظفر بر قوه عسکر به ژان دارک افزودند و باز بمحاربه رفتند و در جنگ باتای در ۱۴۲۶ باز بر انگلیسیان غالب آمدند و شارل هفتم را تا شهر «ریمس» رسانیدند و رآنجا خطبه سلطنت باسم او خواندند. ولی ژان دارک خیال داشت که ویرا تا پاریس برساند

[۱۲] سنیورها که بمعنی آقا و مولا است آن وقت در فرانسه منواله منوك الطوائف بودند در هر ولایتی یکی از اینها بود و حکمرانی مطلق همه نمود پادشاه پاریس فقط دارای شان و لقب پادشاهی بود مختار بغزل و منصب آنها نبود. مترجم.

بدبختانه در ورود این شهر زخم برداشت و مدتی ماند چاق شد. باز شروع به چنگ نمود که در این دفعه ریشه انگلیسیها را از خاک فرانسه قلع نماید همه جا با فتح حرکت نمود

اهالی «کومپیان» از بیم ژان دارک «کورکو لیون» هارا بامداد خود خواستند. طرفین بهم ریختند و ژان دارک بدبخت اسیر شد. کورکولیونها ویرا بانگلیسیها فروختند و در «هوان» محبوس گشت و در همین سال بموجب فتوای کشیش بزرگ «ژان کشون» زنده در آتشش سوزانیدند. قتل ژان دارک علت آن شد که کلیه فرانسویان بر ضد انگلیز خروج کردند. و نتیجه آن شد که هائری از پاریس بیرون رفت و شارل بجای آن منصوب گشت. و آب رفته فرانسویان بجوی باز آمد.

مقصود از تفصیل و تشریح این قصه این بود که بعضی زنان ظهور کرده اند و بعملی میل نموده اند که هزاران سال تاریخ نتیجه حسنه انرا بر ابناء عالم ذکر میکنند که یکی از آنها همت و میل ژاندارک فرانسوی بر اطلاق و حریت وطن عزیز خود بود که اگر میل مقدس او نبود امروز دولت و ملت فرانسه در بین نبود. همه انگلیسی بودند و میبایست اهل عالم امروز از ظلم و احجاف انگلیس صورت عدم می گرفتند. معلوم است اگر رقابت

امروزی آنها در بین نباشد و کلیه قدرت و قوه با یکی می بود
آنچه می خواست بر سر شرق می آورد ولی حالا هر کدام که
بخواهند دستی در از کند دیگری برای جلب فوائد خود و حسد
ذاتی مانع می شود و نمیگذارد این است که بعضی در بین آنها
محفوظ مانده اند پس يك سبب عمده این مسئله نتیجه
میل دختری چوبان زاده فرانسوی بود . هیچ امری در عالم
صورت نکیرد و هیچ کاری انجام نپذیرد مگر اینکه بنا و اصل
آن بمصالح میل محکم شده باشد . تا با میل تخم نکاری حاصل
برنداری . میل مرکب هر را حل است و قوه هر عامل میل
در اجساد امور بمنزله روح است و مفتاح فتوح . میل بر سر
هر خیالی افسر است و برای هر کاری رهبر .

زواج تا با قوه میل توأم نشود محال است که باید ارماند
یابر قرار گردد . و آن دو جنس رفیق و شفیق هم کردند و یار
و برادر هم شوند پس عنان زنده کی و آسوده کی حیات آنان
بدست قدرت میل است و میل ممکن نشود الا برضا و طوع دو
نفس . اگر دودل بهم راه مودت حاصل نمودند و همدیگر را
در موارد مختلفه آز نمودند حصول میل میسر است و نتیجه
آن مقدر والا هرگز این بار بمنزل نرسد و هیچ میزانی ویران نکشد .

میل غلبه ساطع است و لشکر فاتح . دلیلش این است که
عساکر ممالک اجنبیه علاوه بر اینکه جان خود را بمبالغ کثیره
فروخته اند مخصوصاً میل مقدسشان این است که برای حفظ
حقوق وطنی و رعایت مراتب ملی جان فشانی نمایند این است
که اغلب رایت فتح و ظفر در دست بیدقدارانها است .

در زواج میلی است که در احساسات واسطه الین این دو
شخص اشتراك مخصوص دارد و لطائف حسنه و فوائد مستحسنة
مضمّن است . پس در این اشتراك و اتحاد اعتبار و وفاء ناشی
می شود و وقار و صفاء ناشر گردد . حکمتش این است اگر میل
خاصه در میانه زن و مرد حادث شود آینده و استقبال آنها در
راحتی و آسایش خواهد بود و حکم شخص واحد پیدا میکنند .
در ناسازگاری روز کار اگر مثلاً مرد مریض شد زن در تمشیت
امور آن حاضر خواهد بود و بهمچنین اگر زن شد مرد حاضر
است . اگر میل و محبت خاصی در میانه نداشته باشند مورث فساد
و عناد خواهد بود غالباً در این موارد دیده شده یا مرد زنش را
مقتول و معلول نموده و یا زن شوهرش را مسموم و معیوب
کرده است .

میل صحیح میل صرفی است که از حرکات مقتضیه قلب ناشی

کردد. وبصفت قائم بذات تکیه نماید نه باعتبار دیگری. تعلقات این میل در وجود و تفضلات آن به عقل و حکمت و حسن و فضیله متعلق است. از مال و جمال قالب جهال مسرور گردد و مزاج سردشان محرور. ولی دانایان و فضلا از عقل و جمال بهجت آرند و فرح بینند و در سبزه زار نشاط نشینند. حقیقهٔ میل روح اجساد است و ختم اسناد. همین میل است که عالم را بشور آورده و مصدر عجایب و اعجازاتش نموده. همین میل است که دختران آمریکائی را برداشته به چین و آسیا آورده تا مردمان سبکمایه آنجا را از جاده مستقیمشان بر گردانند و در طریق دیانت خودشان گشایند. و کسی در میانه این ملت پیدا نشود که همتی کرده بهر خیالی که آنها را آورده ایشان نیز استقبال نمایند افسوس!!

انرا که عقل و همت و تدبیر و رأی نیست

خوش گفت پرده دار که کس در سرای نیست

﴿ فصل سیزدهم ﴾

﴿ در وسایل تمکین محبة بین زن و مرد ﴾

بدون خلاف زن اجمل مخلوقات خدا و اطفال آن است واجب است که بنوع خصوصی و قسم صحیحی نسبت باو توجه و اعتنا ورزند و رعایت جانب او را ملحوظ دارند. و بر زن لازم است

که دائم خود را در نهایت نظافت و لطافت نگاه دارد. ژان ژاک روسو میگوید: «در عالم شیء بوجود نیا مده که اسان از او تنفر نماید بیشتر از آنکه از زن کشیفه نفرت میکند. و این شخصی که از او دوری می نماید خطا نرفته و بی حق نیست زیرا بدون شك زناییکه در لطافت جسد و نظافت ثیاب خودشان اهماان میکنند بدست خویش شوهران خود را از نفس خودشان دور می سازند یعنی نظافت و لطافتی که قوه جاذبه میل شوهران نسبت بزنان است خودشان با آلت لا ابالی قطع و دفعش میکنند و سد نفرتی در بین خود و آنان حایل و حاجز قرار می دهند. بلی برای اینکه محبت زن علی الدوام در قلب شوهر باقی ماند ملاحظت و جمال فقط کافی نخواهد بود بلکه بر اولایم است که همیشه با لباس مرتب و نضیف و حالت منظم و لطیف خود را در نظرا و جلوه دهد چرا که در نظافت جسد و ثیاب و سلامه ذوق و لباس قوه ایست چشم فریب و غالباً این قوه در ساقه قلب شاخه محبت برارد و مرد را در قیدی شدید فشارد حال اگر ملاحظه بکنیم چه قدر بی انصافی است که وسیله باین آسانی را زنان شرق از دست دهند و خود را در انظار مرد آلت نفرت قرار می دهند.

هر شیئی در عالم همنیکه پا بر صه نظافت و تمیزی گذاشت همیشه در نظر است و محفوظ از نسیان و خطر یعنی همه دم مهوش و دل کش است تا در تحت تبعیت این قانون است دایم طبعش جوان و حالش یکسان است بمحض اینکه با کشف و نا تمیزی آمیزش نمود هر زمان چون سستی پیران و باد خزان سوهان روح و قابض جان است . پس باید زنان این شیوه مرضیه را از دست ندهند . جد و جهد بلیغ در تمیزی جسد و لباس و منزل و اساس خود بکار برند و از انجام نکات دقیقه آن غافل نه نشینند و از نیل باین مقام وسعادت عظیم گوشه محرومی نکزینند معلوم است مرد در صورتیکه زن خود را در هر وقتی مرتب و منظم دید پرده نفور در پیش نظرش برداشته شود و همیشه با او بطور ملاطفت و محبت مماشات نماید و لمریق مصاحبت و مودت پیاید .

مرد زمانی بزن خود تعلق دوستی و یکجتهی میرساند که ویرا بصفات ادبیه و اوصاف حسنه مخلق و موصف بیند مثل عفة و وداعت . و صدق و امانه . و حب کار و استقامه . و طاعة مقرون بحکمة و دیانة . و حشمة و صیانة . هر يك از این صفات در هر کس مجتمع آید مستلزم تکریم و اعتبار است و مستوجب تعظیم و وقار .

لازم است که از اهواء و اغراض که ام الامراض است بری و عاری بود و دوری جست زیرا ینبوع اختلاف و تکدیر و چشمه نفاق و تنفیر شاخه این شجر است و تلاشه این حجر نه پایداری در آن است و نه بر قراری در این هذا الحسران مین . بعضی خصال ذمیمه و اوصاف رذیله چون رقص و تمثیل در مجالس جهال انسان را از نیل بسعادت زواج محروم دارد بنوع خصوصی باید مادران دختران خود را از اقتران و اکتساب این خصال ممنوع دارند تا جملة مساعی و کوششان بر نیل و وصول حصول مراتب زواج شود . زنانیکه نفس خودشان را عزیز دارند و اراده میکنند محافظه بر واجبات خود باقی مانند بر آنها واجب است که جانب شوهران خود را فرو نگذارند و تنظیم و تنظیف بیت و تربیت اولاد را مهمل نشمارند تا جسارت عدوان قاصر آید و سرور و فرح در اوقاتشان وافر . و برایشان واجب است که هر امری را بدرستی و راستی بر شوهران خود مکشوف دارند و شیئی را از آنها مخفی نمایند زیرا محل اعتماد و ثقه زنان شوهرانند در صورتیکه از معتمد و موثق خود اختفاء امر نمایند شکی حادث شود و از جرثومه شك تغیر تولید گردد و تغیر سم حیات انسان است و موجب تیره کی جنان .

با الجملة تا هر درجه که زنان نسبت بشوهران خود حب ووداد و اعتبار و اعتناء و رعایت و اکرام نمایند در تحصیل آسایش و راحت خود کوشند و لباس سعادت و امنیت خاصه بر قامت خویش پوشند. زیرا در عالم چشمه هر کاری محبت است. همینکه نور محبت و مودت بر جهان تابید ظلمتها روشن گردد و قبرستانها گلشن. در ختہائیکه در خشکسائی نفاق خشکیده و مقطوع الثمر گشته بود از این سحاب شاداب شده میوه های یکانکی دهد و اثمار یکرنگی بخشد. و چشمه هاییکه سالها از تابش عواصف محترقه اختلاف بریان و از جریان مانده بود ساری و روان شود و اراضی میتہ را از نو خرم و چمن نماید.

کثرت توقف مدت زواج و رفاهیت آن بسته اخلاق و سلوک زن است. اخلاق و سلوک ممکن نکند مکر اینکه حب مخصوص و دوستی صحیح و امانت و حنان و اکرام و معرفت جمیل در آراء آنها واسطه شود و رابطه گردد. آنوقت ممکن است طبایعشان آسایش گیرد و خصایصشان فزایش آرد. اشخاصیکه میخواهند با شرکاء عمر خویش براحث و سعادت زنده کی و عیش کنند سزاوار نیست که با آنها اختلاف و رزند زیرا زواج بمثابه درختی است خیر و شر اگر خوب ویرا توجه نمایند و آبیاری کنند میوه شیرین و کوارا

دهد و الا ثمر تلخ بخشد. پس باید همیشه مواظب شد که حقیقه امیال و شعار محسناتشان را درک نمود. و با ذوق آنها موافقت کرد و تطف و اکرام ابدال داشت و چنانکه سزاوار جنسیت است همراهی و محبت فرموده. اگر بعضی اوقات زنان بملاحظه نادانی به تقلب اهواء و سرعت غضب بدون سبب مباشرت کنند تکلیف مردان دانا این است که بآب حلم و اضطبار آتش غضبشان را خاموش دارند و حرکاتشان را فراموش کنند.

بعضی صفات و آداب زنان در نظر مردان قبیح آید ولیکن اگر ملاحظه شود صد چندان آن در خودشان موجود است کسیکه جبلی و فطرتش براین است که در مردم زند بر در زدن خودش تقبیح نکند. عمل قبیح بمنزله لباس چرکینی است بهر قلمتی پوشیده شود بد نما است خواه آقا باشد و خواه بی بی. انسان نه آن است که تیری در چشم خورد نه بیند و ریگی در چشم برا درش بیند. بازنان باید همیشه متواضع و محتشم بود زیرا تواضع و حشمت دلهای رمیده را بچنگ آرد و رشته بریده را بژرنگ. خصوصاً این صفت باید شیوه طرف مقدم باشد و معلوم است طرف مرد تقدم دارد و گفته اند: تواضع زکردن فرازان نکوست. پس مرد باید همیشه به جبل تواضع و حشمت متمسک شود تا

هیچوقت در مرور ایام زنده کی خود گرفتاری و سختی نه بیند.
تواضع قوه ایست دل ربا یعنی طبایع ثقیله را که هیچ قوه ویرا
حرکت ندهد حدت این قوه او را بر باید.
نشاید که مردان بقوه ادراک و افکار شان بر زنان تفاخر
کنند بلکه در عالم خلقه و طبیعه آنان را قرین و عدیل خود دانند
و هم کفو خویشان خوانند. مردان در جسد خلقت چشم و بازوی
راستند و زنان چشم و بازوی چپ پس حسن این جسد آن است
که دارای هر دو شود زیرا یک چشم بد نما است و یک دست بی
صدادر اینصورت نباید وزن مقام آنها را خفیف گذاشت.
ورعایت شو نشان را منظورند اشت. و در اصلاحات امور
وزنده کانی آنان را بامداد نخواست. اغلب مردان با وجودیکه
خودشان را صاحب هوش و خرد دانند در محل ضعیفی که نکته
کجی از زنان مشاهده میکنند کاسه حیات خودشان را ریزند
و با ایشان در آویزند. شیخ خوب میفرماید:

اگر نادان بوحشت سخت گوید خردمندش به نرمی دل بجوید
مرد باید همیشه از غلظت کلام که مورث نفرت و خصام
و اختلال نظام است دوری جوید و کناره گیرد. زیرا این صفت
منافی و مخافض قدر و شأن مرد است مسراتش بزحمت و راحتیش

به نعمت تبدیل نماید:

کلامی را که مفتاح وصال است ادیبان آلت فصلش نسازند
متاعی کامتیار آمد بشر را بیازرکان دونانش نبازند
هرگز از تلطفات زن بطبایع خاصه خودتان و استقبال امیال
آنان با حسن وصول و قبول غفلت نکنید. و بسویشان جز
بملاذ بسیطة طبیعه عود و رجوع ننمایید. چرا که ملاذ بمنزله
غذاست هر چه بسیط و طبعی شود احسن و اوفق است.

اما باید ملتفت شد که ملاذ چون کل سریع الذبول است
واجب است که بکل لطافت انرا محافظت کرد خصوصاً که
رایحه آن مسکر است و سزاوار نیست که متواصلاً از آن تمتع
برد زیرا که مستی و مسکر موجب فقدان شعور است و انسان را
باستخفاف و تیرکی رهبری نماید.

شخص عاقل هیچوقت طبیعت خود را بخشونت و عبوسیت
معتاد نمیکند و غضوب و غیور نمیکردد. اگر وقتی از همسر
خویش ریه و اکراهی در قلبش داخل شد باید در خاطر خود
این مطلب را بنماید که غیرت و تشددی مثل محبت کور است
اذیتش نسبت بجسد بیشتر از سم قتال و تیر جدال است پس
باید نفس را از مخالطت و مؤانست این صفات نا پسندیده ممنوع

داشت تا از قالب سلم و صفا خبط و خطا صادر نشود. و از چشمه و داد آب عناد جاری نکردد. اگر در احتیاطات لازمه در مؤظن مستندی حاصل شد و بدون دوری و تجنب طرف برابر انتزاعی حادث گردید مرد عاقل حکیم در این ماده نکات دقیقه خود را از دست نمی دهد و از فیما بجزیه آئیده همیشه حذر می نماید تا موضوع سخریه نکردد و علت استهزاء نشود.

عمده همه این مقالات این است که باید فهمید عیب بزرگ زنان بطالت و بیکاری است و این صفت ام الرزایل و الخبائث است یعنی فی الحقیقه مرضی است که اگر چاره آن نشود همه اوقات اجساد زن و مرد علیل و سقیم ماند و صحت در خود نه بیند و یا مصدر و محدث همه فسادات و خسارات امروزی ما است خاصه در معاشرت این عصر فرخنده که دست طبیعت جمادات را بمرکت آورده و حیوانات وحشی و بری را زیر بار کشیده و طیور را بکار واداشته نباید بهیچوجه زنان را به بیکاری و روی مخدع نشینی عادت داد که رشته حیات کسیخته نشود و ماده زنده کی افسرده نکردد. و این صفت ردیّه و رذیله کم کم شیوع بهم نرساند و برای دختران میراث ما دری نشود که

چون آتش نفط در خر من عمرشان فتد و هیچ قوه اطفائیة بخاموشیدن آن قادر نباشد. که فصلهای خرم ربیع را خزان کنند و قلب عالمی را بریان. کسانی که از اوضاع خارجه اطلاع دارند میدانند که زنان بچه کارهائی مشغولند و چه کوششهایی در عالم میکنند و تاچه میزان امورات شوهران خود را سهل و آسان کرده اند و آنها را آسوده نموده اند. پس باید مردان تا میتوانند راضی نشوند که زنان راه بطالت گیرند.

باید زنان را از معاشرت نساء جاهلات منع داشت زیرا طبایع زنان چون پنبه است بمحض اینکه شعله دید افروخته شود و خود را بسوزاند و خانواده اش را به نکاند. اگر میخواهی که زنت اهل عفت و عصمت شود پس باید خودت نیز همین طریقه را پیشه گیری. و سلوک و کلامت را عقیف و معصوم نگاه داری. و اگر چنانچه حواست پریشان و چشمت کریان می شود که دیگری بخانه ات داخل شده و سبب خلل ناموست گشته پس تو هم حال دیگران را مشوش نکن و داخل خانه کسی نشو و دست به پرده عصمت احدی زن.

کاریکه ویرا اگر اه میداری که دیگری باتو کند با هیچ اکراهی خودت بد دیگری میکنی.

بدان که مؤسسان شرابع و موضعان قوانین نیک و بد هر کاری را سنجیده اند و در آئینه خیال حسن و قبح جمیع امور را دیده اند که ما را قانونی داده و ذاکونی نهاده اند. اشخاصیکه مختل الشعور و فاقد العقل نیستند به سنن و فرایض آن قوانین کردن نهند و تمکین کنند. خواهند دید که تاچه درجه منع اکید شده که نباید باصطلاح .... به چشم حرام بزن دیگری نظر انداخت و بمال دیگری چشم طمع دوخت تا از نظر دیگران محفوظ ماند. مزین در دگری تا دگر درت تزند.

زنان را بکل اسرار حیات زنده کی خودتان کشف امین قرار دهید [۱۴] تابشما میل نمایند و رو آورند. زیرا همینکه پی برد که وجودش در نزد شوهر بیکانه است مراتب خویشی و پیوستگی را بکنار گذارد و چون بیکانکان باشما معامله مینماید. ارباب بصیرت می دانند که مخصوص از زواج و امتزاج نه این است که بیکانکی و دورنکی آشکارا گردد بلکه باید چون روح و جسد با هم ارتباط و اختلاط کنند و مثل شیر و شکر بهم در آمیزند نه اینکه در آویزند.

[۱۴] مقصود مؤلف از زنان دانا و با ادب خارجه است نه زنهای جنگجوی ایران. مترجم.

زن یار و یاور و رفیق صدیق مدت حیات انسان است باید چنان باوی رفتار نیکو و خوش خوئی کرد و لوازم آسایش آنرا فراهم آورد که بغیر از توراھی نجوید و جز سوی تو سلکی نپساید. اگر زمانی خلاف معاشرت و مصاحبت از زن صادر شود مرد باید بطریق حکمت و درایت پیش بندی کند و خیال رمیده او را بچنک آرد.

فصل چهاردهم

در توصیه والدین باولاد در موقع زواج

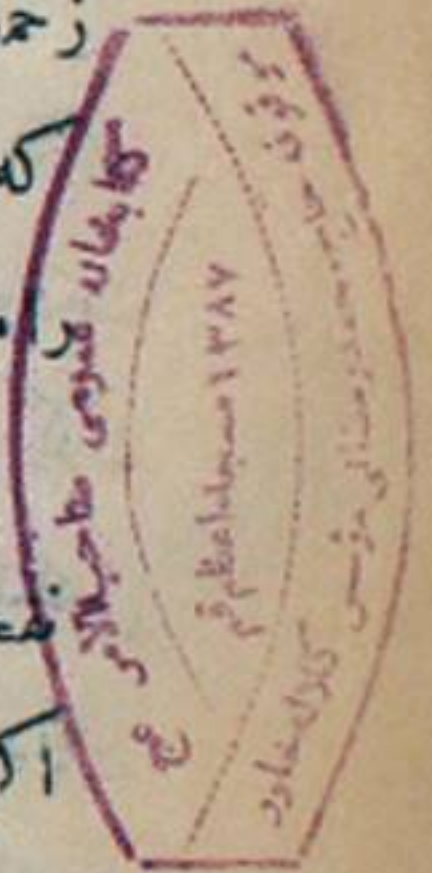
بعضی از مشاهیر کتاب ادب چون علامه زیرو و عقیه مشهوره دی ژنلیس برای تربیت دختران نصایحی چند نوشته اند که والدین همیشه آنها را متذکر اولاد خود سازند تا در اذهانشان ملکه شود که در موقع زواج ان درر مکنونه را بکار برند. و در اینعالم باسایش ره سپرند. معلوم است نتیجه که از این نصایح شریفه در اینعالم ظهور میکند چیست و منکر و مکره این کلمات بلیغه کیست و این است:

ای دختر بشنو چیزیکه سعادت تو در اذست و قبول کن نصایح کسیرا که راحت ترا تمنانماید. و واجبات سلوک ترا تشخیر میدهد تا از متابعت ان باخرمی و میمنت از حالت بنوة بحا

زوجه منتقل شوی و کامیاب کردی. ای دختر باید همیشه متصف با حسن اخلاق شد چرا که شوهران شمارا محض صفات تکریم و تعظیم میکنند نه غیر آن. باید بدانی که شوهران وقتی که شمارا اختیار میکنند ناظر بصفات نه به ثروت. پس باید حتی المقدور کوشش نمائی که بر سایر اقراوت تفضل جوئی و تقدم آری. فکر کن و تأمل نما که در حیات خود آسایش خود را طالبی یا زحمت اگر عاقلانه سعادت را خواهانی پس لازمه آن این است که سیرت را نیکو کنی و اخلاقت را خورش خود تا ایام زنده گانی ات را مسرور مشاهده نمائی.

ایام سعادت زواج شیرین تر از انگبین است و نفحاتش چون نفحات یاسمین. عنقریب اقرباء تراز در ملاطفت در آیند و در اکرام تو مبالغه کنند. می بینی که شوهرت از حصول توجه سعادت و راحتی در یابد و از خرم محبتش و ارادت ترا مست خورش بختی سازد. رفتار و سلوکت را در خور قوه کن که نتیجه اش در اعصاب او نفوذ نماید که بملاذ زواج نائل آئی. بدانکه بقاء ملاذ زواج مشکل و صعب است و بتدریج متغیر می شود. اگر میخواهی که وسائلی بدست آری که از تغییر و تبدیل آن مصون مانی باید در غالب احوال نصایح علماء معاشرت را بکار بندی و از

معامله آن تجاوز نکنی.

علی الدوام اعتنائی وافی در اکرام خویشان و اقرباء شوهرت باقتضای احوالشان مبذول دار خصوصاً نسبت به پدر و مادر او که سزاوار هر نوع رعایت و اعتبارند و مستحق تعظیم و وقار، و باید با کمال ملاحظه از اغاظت و بی احترامی آنها اجتناب نمائی که این صفت ردیئه است و محل شرف انسانیت [۱۵] و بهتر از پدر و مادر خودت در خدمت آنها حاضر شو که آسایش سعادت تو در آن است.

بان درجه که از قوه ات بر آید در تربیت و تهذیب اخلاق و آداب اولاد خود و اولاد انخانه دقت نما و بحسب طساققت کوشش کن که از نونهالان بی ادب و بی ترتیب خود مرز بزرگ نشوند. و دخول و خروج منزل و ترتیب غذا خوردن را با حسن لطافت [۱۶] یاد گیرند و از ادای کلمات زشت و نا معقول پر هیز

[۱۵] در وطن عزیز ما اول نصیحت پدر و مادر بدخترانشان این است که با اقرباء شوهرش در آویزند و خاطر آنها را ملول دارند. مترجم.

[۱۶] متعجبم چرا باید بزرگان ملت ما که دیه بر آنها است تا این درجات در تربیت دختران غفلت نمایند در شهر بیروت که بندری است از بنادر دولت علیه عثمانی چندین مدارس علمیه مخصوص دختران دایر است محض اطلاع هموطنان مختصراً از ترتیب انهامی نویسم تا هم وطنان کرام

نمایند و از اداب معاشرت ناس و مؤانست خلق اخذ فهم کنند
زیرا اگر این صفات در حالت صغار با طفال نیا موزند محال
است که در بزرگی یاد گیرند و قلب ماهیت نمایند . العلم فی
الصغر کاللقش فی الحجر .

بدان که اعظم حکمة معرفت این است که با اقرباء
و نزدیکان شوهرت حسن سلوک نمائی و در کل امور با ایشان
اتفاق کنی و چون شمع و پروانه از هم جدا نشوید که فائده
این اتفاق راجع بتو خواهد شد یعنی مادام العمر در
راحت و آسایش خواهی ماند . و همیشه شوهرت را که
هم دم و انیس تست راضی و خوشنود خواهی دید و با تو در

از ترقی ادبیات خارجه بی خبر نباشند مدرسه اول (آزریا) است که
رسماً فرانسه یادی دهند و علوم عادی را بدختران تعلیم میکنند در این
مدرسه تقریباً هزار دختر داخلی و خارجی مشغول تحصیلند . مدرسه دوم
مدرسه (نظاره) که مخصوص علوم عالیه است و لسان رسمی انجانیز فرانسه
است و نزدیک به پانصد دختر در آنجا در تحصیل علوم رفیعه کار میکنند .
مدرسه سوم (مدرسه البنات آلمان) است که بلسان آلمانی تدریس میکنند
و برای تهذیب اخلاق و استفاده ادبیات و علوم لازمه دختران مشار بالبنان است
و در آنجا نیز تقریباً شصت نفر از دختران این شهر تحصیل علوم و کمال
مینمایند و اغلب طلاب فارغ التحصیل آن مدرسه چنان مستعد بودند که
در مدارس اروپا امتحان طیه داده اند . و سه مدرسه بزرگ لسانیه و علمیه
مخصوص انگلیسی است که تقریباً دو هزار نفر دختر تدریس می شود .

با کمال صداقت رفتار مینماید . بلی زن عاقله و حکیمه شمرده نمی
شود مگر اینکه از نزاع و کدر دوری جوید و از قیل و قال پرهیز
نماید و از حرکاتی که موجب تلخی عیش و اضطراب افکار است
اجتناب کند . اگر غیر این باشد محال است هیچوقت به حریت
افکار و آسوده کی اسرار نایل شود و واصل آید . سرت را بسوای
شوهرت برای کسی کشف مکن و از او شیئی مخفی مدار یعنی
همیشه صفحات قلبت در نظرش ظاهر ساز تا یکانکی پابه محفل
یکانکی ات نکذارد زیرا که این صفت علاوه بر اینکه علت شکست
اعتبار و وقار مرد است سبب تنقیص محبت او نسبت بتو خواهد
بود . اگر عاداتی در شوهرت می بینی که مخالف میل تست کوشش
کن که بلطف و سیاست به تغییر آن مجبورش داری و اگر در تو
عادتی است که سبب اکراه اوست اجتهاد کن تا از تو سلب شود .
مراتب ادب و احتشام را حفظ کن اعم از اینکه راجع به جمهور
شود یا بزوجه .

همیشه خیالات را پیش بندی کن یعنی نکذار که بمقام افراط

و سه مدرسه برای تعلیمات ترکیه و عربیه و ادبیات شرقیه دایر و دو مدرسه
مخصوص زبان روسی و یونانی است که من حیث المجموع ده هزار دختر در
این شهر به تحصیل علم و ادب مشغولند . هزار حیف در وطن ماسر فراوان
است اما کوش نیست کوش کرپید است یک باهوش نیست . مترجم .

واصل شود و در غالب امور بلطف و حکمت و سکون تدبیر بکار بر که آزادی خیال به حال و مآل انسان صدمه رساند و رشته حیات آدم را بجائی بد کشاند. به علم فقط مقتنع نباش و به دانستن بس کفایت نکن چرا که فضل بعقل و ادب است نه باصل و حسب. حسن شخص بفضیلت است نه بفضیلت. بکمال است نه بجمال. باداب است نه به ثیاب. حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام میفرماید:

کن ابن من شئت و اکتسب ادباً یغنیک محموده عن النسب
ان الفتی من یقول ها انا ذا لیس الفتی من یقول کان ابی
در امور معاشه ات مقتصد باش نه بخیاله و مسرفه چرا که
بین تبذیر و بخل رتبه و کلاهذین اذ زاد قتل

با او اختلاقی کن که افکارش بسوی تو معطوف گردد و از غیر تو مصروف. همیشه اولادت را تمیز و نظیف نگاه دار که این مسئله اسباب ازدیاد محبت شوهرت بتو خواهد بود زیرا که پدر هر چه اولادش را ظریف و لطیف مشاهده نماید مسبب انرا دوست خواهد داشت. لسانت را از مکالمه مردوده حفظ کن و در اغلب امور سکوت اختیار نما چرا که در بعضی موارد نتیجه سکوت سلامت است و مآل تکلم ندامت:

احفظ لسانک ایها الانسان لا یلدغ نك انه ثعبان
کم فی المقابر من قتیل لسانه کانت تهاب لقاء الشجعان
لقمان در نصیحت پسرش میفرماید: دای پسر اگر مردم بحسن کلامشان افتخار میکنند تو بحسن سکوتت افتخار بکن. ممکن است از تکلم کلامی شوهرت را اگر آید و اسباب اختلال آسایشت کردد:

زبان بریده بکنجی نشسته صم بکم به از کسی که نباشد زبانش اندر حکم
مبادا که از ملاحظه داری احوال شوهرت غافل نشینی.
و ایراداتی که در خور قوه و استطاعت او نیست براو وارد آری که رشته حواسش کسیخته شود و جام اساسش ریخته گردد.
باروز کار آن بساز که از سازکاری روزگار خوش بختی و آسایش
خنزد و بدبختی گریزد. تو در حیات او شریک و شفیع بیاید در
راحت و زحمت نیز با او شراکت کنی و سهیم شوی.

هیچوقت با حالت عبوس و ترش رویی به شوهرت نزدیک نشو که خودت را مکروه نظرش میکنی بلکه همیشه از مشاهده اش با سرور و بهجت مقابله کن تا دائم با او نزدیک باشی و خاطرش از تو گریزان و فراری نکردد. در رد جوابش مسامحه و تاخیر نکن مبادا دخور شود و از محبت بکاهد.

در کارهای خود با مشورت کن و صوابد ید او را بکار بند
که خیر تو در آن است. غیر او را کسی موثق و امین خود قرار
مده که بتو خیانت کنند. اگر کدورتی در میانه شما حاصل
شد مبادا تو هم در صدد مبادله و تلافی بر آئی بلکه آنچه او تند خوئی
و بد مزاجی کند تو بعکس از رفتار کن و ویرا اعتبار و اکرام ظاهر
نما تا آتش غضبش فرو نشیند و انفعال بیند. اولادت را با کمال
دقت تربیت کن یعنی در صحت جسم و عقل آنها کوشش نما که
زینت باقیه شماست.

خواست را دائم به اکتساب آداب و فضیله مشغول دار که
شرف نوع انسانی این است لا غیر. خانه و منزل و اسباب را
به نهایت نظافت و تمیزی نگاه دار که از سرایت اغلب امراض
مسریه خود و اهل البیت را محفوظ داری. این است رشته
حیات و وسیله سعادت زنده گانی ترا که میگویم:

من آنچه شرط بلاغ است با تو میگویم
تو خواه از سخنم پند گیر و خواه ملال

خاتمه کتاب

لله الحمد به طبع اول جلد این کتاب که فایده اش در انظار اولو
الالباب بی حد و حساب است موفق شدم و در مثل بیروت شهری
که تا بحال در مطبعه های آن يك كلمه فارسی چاپ نشده و مرتب
هاش ابداء بخط فارسی آشنایستند و ندیده اند بی غلط و سهو از چاپ
در آمد کسانی که آگاهند میدانند این بنده با مشغله تحصیل تاجیه
اندازه متحمل مشقت شده و در تصحیح آن اهتمام نموده است با
وجود این باز چند غلطی از قبیل پس و پیش و حذف نقطه و را
حروف در آن پیدا شد برای شناخت صحیح و غلط آن در ورق
علیهده آنها را چاپ نموده که مطالعه کنندگان قبل از مرور
و طلوع اغلاط انرا تصحیح فرموده که مورد تعیب و تردید
نکردد. از خداوند توفیق میطلبم که به طبع سایر کتب علمیه
و ادبیه که در تدوین آنها رنجها برده ام بر خور دار آیم و برای هم
وطنان کرام خدمتی لایق شود اجر زحمات خود را در هر موارد
خدمت بایشان دانم و غیر انرا منظور نداشته و ندارم.

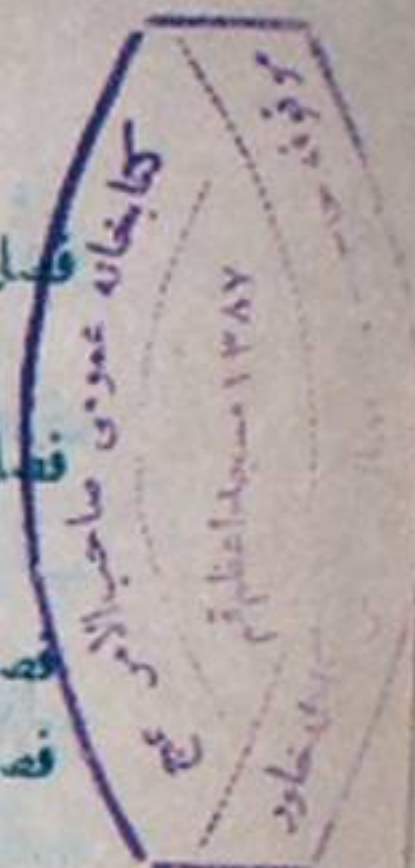
غره ذیقعد الحرام ۱۳۱۷

یوسف مستوفی باشی کرویر

فهرست مندرجات در جلد اول کتاب رهبر

فصل اول :	در قواعد و رسوم ازدواج مدن بحسب اخلاق شعوب ملیه از صفحه ۴ تا صفحه ۱۲
فصل دوم :	در ملاحظات عمومی و زواج از صفحه ۱۲ تا صفحه ۲۵
فصل سیم :	در حجت زواج از صفحه ۲۴ تا صفحه ۲۶
فصل چهارم :	در شروط مطلوبه عامه در اختیار زواج از صفحه ۲۶ تا صفحه ۳۳
فصل پنجم :	در زواج ذو صوالح از صفحه ۳۳ تا صفحه ۳۹
فصل ششم :	در زواج محبت از صفحه ۳۹ تا صفحه ۴۴
فصل هفتم :	در سلطه والدین در زواج اولاد از صفحه ۴۴ تا صفحه ۵۲
فصل هشتم :	در عدم موافقت زواج در سن جوانی و بلوغ پسری از صفحه ۵۲ تا صفحه ۶۰
فصل نهم :	در سلطه بین زوجین از صفحه ۶۰ تا صفحه ۶۴
فصل دهم :	در فرايض زنان و ما يلزم آنان از صفحه ۶۴ تا صفحه ۷۳
فصل یازدهم :	در اینکه عقل و جمال دو معظم و سابط سعادت زوجین است از صفحه ۷۳ تا صفحه ۸۱
فصل دوازدهم :	در محبت ولدت و میل است از صفحه ۸۱ تا صفحه ۹۸
فصل سیزدهم :	در وسایل تمکین محبت بین زن و مرد از صفحه ۹۸ تا صفحه ۱۰۹
فصل چهاردهم :	در توصیه والدین باولاد در موقع زواج از صفحه ۱۰۹ تا صفحه ۱۱۶

غلط نامه

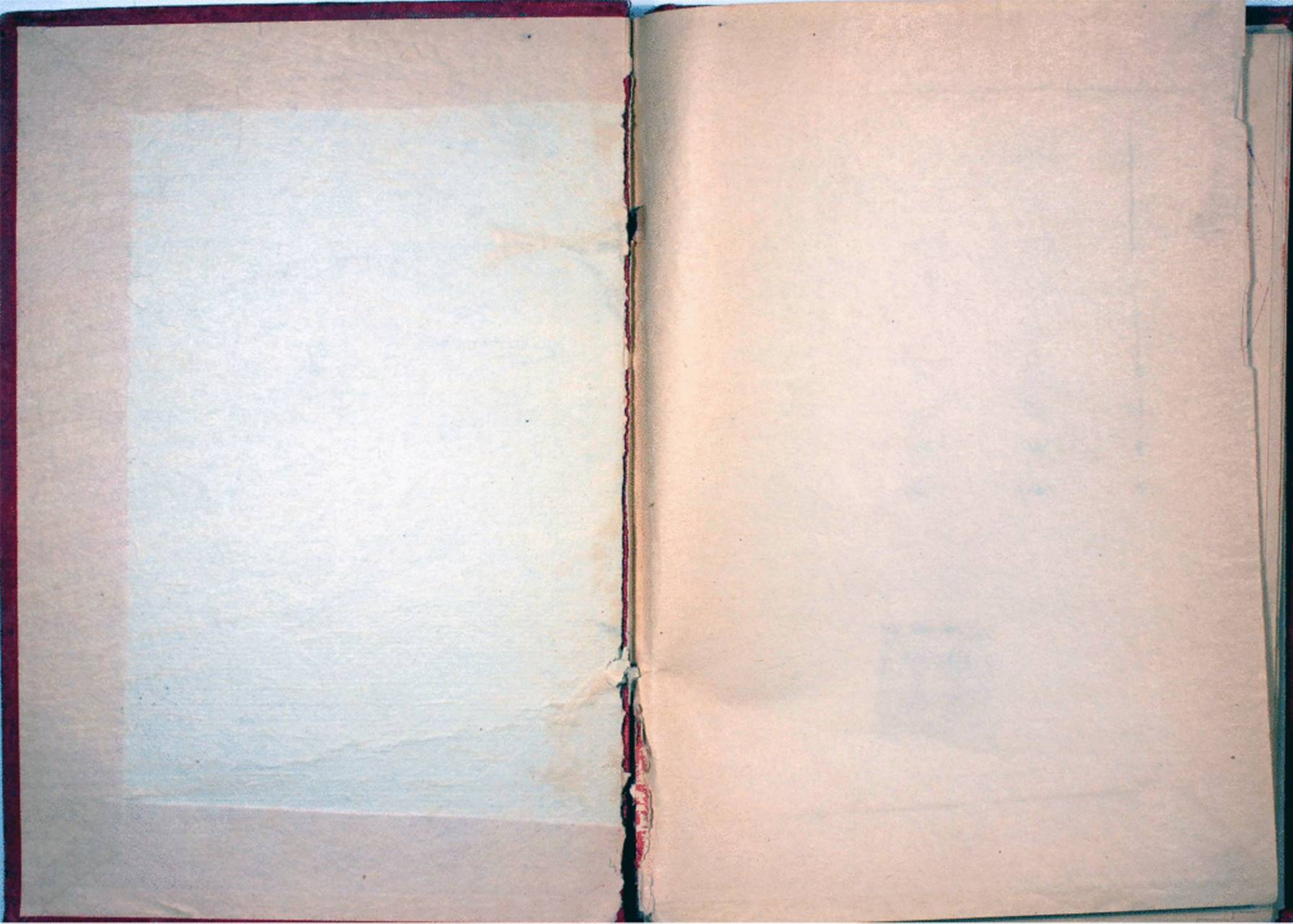
سطر	صفحه	غلط	صحیح
۳	۵	طبیعه	طبیعت
۱۸	۶	کسافت	مسافت
۷	۷	جملة	جملة
۱۶	۸	محفل	محمل
۱	۱۶	شیند	شنیده
۵	۱۶	ترویج	ترویج
۱۸	۲۰	بناشد	نباشد
۱۷	۲۱	کذاست	کذاشت
۱۲	۳۴	یناید	نیاید
۳	۳۳	شخصایکه	اشخاصیکه
۱۸	۳۵	یدر	پدر
۶	۴۶	عادم المعرفة	عادم المعرفة
۴	۵۱	وظیفه است	وظیفه ایست
۸	۵۱	وانهار	وانهارا
۵	۵۳	غذای	غذای

سطر	صفحه	غلط	صحیح
۱۸	۵۹	بادر	بار
۱۸	۷۴	نصاری	انصاری
۱۲	۸۱	غنايه	عنایت
۳	۸۳	ندازد	اندازد
۸	۹۳	ستهرا	استهزا
۱۰	۹۸	کسي	کسی
۲	۹۹	السان	انسان
۶	۱۰۵	بسیطه	بسیطه

کتابخانه آیت الله بروجردی (ره)

5 5 2 3 0 1 0 0

کتابخانه آیت الله بروجردی (ره)

5 5 2 3 0 1 0 0